Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

HỘI-ĐÀM ANH-NGA VỀ VIỆT-NAM THẤT BẠI

Năm thứ tư • Số 72 • 3 đồng • CHỦ NHỰT 27, THỨ HAI 28-11-66

HÔM NÀY : ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HÀNG NGÀY

CHỦ NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

Phỏng vấn ông Phan-Khắc-Sửu Chủ tịch Quốc Hội L.H.

HIẾN PHÁP ĐƯỢC HOÀN THÀNH

TRONG 4 THÁNG CÒN LẠI

Các xu hướng hiện nay trong Q.H như thế nào?

● Việc hoàn thành Hiến Pháp của Q.H. có chậm chạp không ?

SAIGON.— Ông Phan Khắc Sửu, Chủ Tịch Quốc Hội Lập Hiến, sáng 25-11 trong một cuộc phỏng vấn dành cho phái viên Việt Tấn Xã đã tuyên bố «Chúng tôi đã tiên liệu sẽ hoàn thành hiến pháp trước thời hạn bốn tháng còn lại».

Ông Chủ tịch Quốc Hội Lập Hiến còn nói thêm « các xu hướng hiện nay trong Quốc hội chưa có gì rõ rệt, nhưng cũng không có gì đặc biệt lắm ».

Sau đây là nội dung cuộc phỏng vấn :

HỎI : Xin Ông Chủ tịch Quốc Hội Lập Hiến cho biết thì thức thảo hiến mà QH.LH đang tự dọng, và so với thể thức thảo hiến của QH.LH năm 1956 có những điểm khác như thế nào ?

[illegible] như sau :

Giai đoạn 1) Thảo luận và biểu quyết nói chánh của Hiến Pháp.

2) Thảo luận và biểu quyết bổ cục.

3) Thảo luận và biểu quyết từng điều văn.

Khác với thể thức Quốc Hội Lập Hiến 1956 ở chỗ : Hiến Pháp năm 1956 chỉ thảo luận và biểu quyết ngay từng điều văn đã được một số người làm sẵn đưa ra.

HỎI : Ông Chủ tịch tin chắc thời gian bốn tháng còn lại đủ để

XEM TIẾP A TRANG 4

ỦY BAN THẢO HIẾN QUỐC HỘI LẬP HIẾN

CHẤP THUẬN chế độ lưỡng viện

SAIGON.— Trong phiên họp nội bộ, hôm qua tại trụ sở Quốc Hội Ủy ban Thảo Hiến Quốc Hội Lập Hiến đã thảo luận và chấp thuận chế độ lưỡng viện để đem trình bày trong phiên họp khoáng đại của Quốc Hội.

Người ta, Ủy Ban cũng thảo luận [illegible] Bác sĩ Nguyễn duy Cung trình bày đề tài «quyền lợi và nghĩa vụ công dân» trong phiên họp khoáng đại sáng 26-11.

Ủy ban Thảo Hiến còn thảo luận về «Quyền Hành Pháp» do ông Phạm đình Hưng thuyết trình.

Ủy Ban Thảo Hiến gồm 40 Dân biểu có nhiệm vụ nghiên cứu và thảo luận trước các vấn đề hiến pháp để trình bày cho Quốc Hội Lập Hiến thảo luận trong các phiên họp khoáng đại.

THỂ CHẾ TƯƠNG LAI CỦA VIỆT-NAM ĐƯỢC QUYẾT ĐỊNH VÀO ĐẦU TUẦN TỚI

● THẢO LUẬN 12 CÔNG QUYỀN TỰ DO CĂN BẢN CỦA NGƯỜI VIỆT NAM

SAIGON.— Người tin thân cận Quốc hội Lập hiến chiều 25-11 cho biết thể chế tương lai của Việt Nam Cộng Hòa sẽ được quyết định vào đầu tuần tới.

Trong phiên khoáng đại dự liệu triệu tập vào sáng thứ hai 28-11, Quốc hội Lập hiến sẽ thảo luận để lựa chọn giữa chế độ Tổng thống, chế độ Đại nghị và chế độ Nội các cũng như tính cách lưỡng viện hay độc viện trong Quốc Hội Lập Pháp sau nầy.

(Xem tiếp trang 4)

Sau khi loé lên một chút HY VỌNG HÒA BÌNH ẤN, TIẾP YÊU CẦU

Hoa kỳ TỨC KHẮC CHẤM DỨT OANH TẠC B.V.

SAIGON.— Hôm qua 25-11, Ngoại trưởng Anh George Brown đã gặp Thủ Tướng Nga Kosygin

XEM TIẾP O TRANG 4

MỘT CHUYÊN VIÊN KINH TẾ MỸ CHO BIẾT

Chấm dứt chiến tranh V.N KHÔNG ẢNH HƯỞNG GÌ MỸ

● 2 thiếu niên Mỹ tuyệt thực 4 ngày trước tòa Bạch Cung đòi hòa bình

BALÉ (UPI).— Hôm thứ Năm, một chuyên viên kinh tế cao cấp cho biết tại đây rằng việc chấm dứt chiến tranh Việt Nam sẽ không gây ảnh hưởng đối với nền kinh tế Hoa kỳ.

Ông Thokril Rhistensen, tổng thư ký tổ chức hợp tác và phát triển kinh tế của 21 quốc gia giàu nhất trên thế giới cho biết việc chấm dứt chiến tranh VN được tem như không gây ảnh hưởng đối với nền kinh tế Hoa kỳ bằng khi chiến tranh Hoa kỳ chấm dứt.

HOA THỊNH ĐỐN (AP).— Trong khi hàng triệu người Hoa kỳ ngồi dự những bữa tiệc thịnh soạn nhân «Lễ Tạ Ơn» hôm vừa qua, riêng có hai thanh niên Hoa Kỳ ngụ tại Pennsylvania đã khởi đầu cuộc tuyệt thực cho hòa bình kéo dài trong 4 ngày ngay trước Tòa Bạch Ốc.

Bầu trời cuối thu có vẻ u ám nhưng Larry Sigmond, 15 tuổi (ngụ tại Pittsburgh) vẫn sẵn sàng ngồi tuyệt thực.

Sigmond cho biết cậu chưa ăn một tí gì từ đêm thứ tư. Hiệp cậu là một học sinh trung học Hoa Kỳ, Eugene Decourcey, 14 tuổi

XEM TIẾP K TRANG 4

CHIẾN SỰ

Sau 2 ngày chạm súng lẻ tẻ

ĐÁNH LỚN LAN BUNG NỔ TẠI CHIẾN KHU C

TRẬN ÁC CHIẾN KÉO DÀI ĐẾN TỐI

● BỒNG SƠN : GIAO TRANH DỮ DỘI SUỐT 2 TIẾNG ĐỒNG HỒ

● 2 TRỰC THĂNG MỸ BỊ BẮN RỚT

SAIGON.— Đài VOA tối 25-11 cho biết, nguồn tin từ Saigon đánh dị nói rằng, đánh lớn lại bùng nổ trong vùng tỉnh Tây Ninh hôm nay. Người ta chưa được biết chi tiết của trận đánh nầy, nhưng theo tin giờ chót thì cuộc ác chiến tiếp diễn cho đến trong đêm.

Trận đánh lớn nầy diễn ra trong vùng mà 1 phái đoàn viên quân sự Hoa kỳ nói rằng kể từ ngày mùng 3 tháng sáu tới nay VC đã bị tổn thất hơn 1.200 người chết.

Trong khi đó các phi cơ B.52 từ căn cứ không quân của Hoa kỳ ở đảo Guam đã mở ra nhiều phi vụ oanh tạc các vị trí của địch quân trong vùng tỉnh Tây Ninh và những địa điểm ở trung phần cao nguyên VNCH.

Đài Saigon tối 25-11 loan tin : trong 2 ngày qua binh sĩ Đồng minh chỉ chạm súng lẻ tẻ với VC. Một đơn vị cơ giới của sư đoàn 25 bộ binh Hoa kỳ bắt được nhiều tài liệu quân sự của VC, tịch thu trên 12 tấn gạo và phá hủy nhiều cơ sở phòng thủ của chúng.

Kể từ 15-10, ngày khai diễn

XEM TIẾP S TRANG 4

BÃO đang tiến vô QUI NHƠN và BỒNG SƠN

SAIGON.— Nha Khí Tượng cho biết vào lúc 6 giờ sáng nay 25-11-66, Bão Nancy tiếp trung cách Quảng Ngãi độ 350 cây số về phía Đông Nam.

Bão di chuyển chậm và đã yếu bớt, mưa to, biển động mạnh gió tối đa 60cs/giờ gần tâm bão.

Ngày 25-11 hồi 17 giờ VN, Bão Nancy tập trung tại 14N4 Bắc 109E6 Đông. Nghĩa là gần Qui Nhơn. Bão di chuyển về hướng Tây và tiếp vào duyên hải giữa Qui Nhơn và Bồng Sơn đêm 25-11.

Gió mạnh tối đa gần tâm bão 60 cây số/giờ.

Biển động mạnh đến thật mạnh.

ĐẠI TÁ

TRƯƠNG-QG-ÂN Tân Tư Lịnh SƯ ĐOÀN 23 BỘ BINH

BAN MÊ THUỘC.— Đại Tá Trương quang Ân, Tư Lệnh Sư Đoàn 23 Bộ Binh liên khu 23 Chiến Thuật đã nhận chức sáng 24-11-66.

Lễ bàn giao giữa Trung tá Trần-văn Zinh, Xử Lý Thường Vụ Sư Đoàn và Đại Tá Tân Tư Lệnh đã được 16 chức trong thể dưới sự chủ tọa của Đại Tá Nguyễn quang Hành, Phụ Tá đặc sự vụ đại diện Trung Tướng Tư lệnh Quân Đoàn 2 và Vùng 2 Chiến thuật.

TẠI CỬA BIỂN PHAN THIẾT

GHE MÁY CHỞ TRÊN 100 HÀNH KHÁCH BI SA CÒN CHÌM

● 6 người chết — thiệt hại nửa triệu

PHAN THIẾT.— Chiếc ghe máy «Rồng Đông 27» chở trên 100 hành khách và hàng hóa bị sa cần tại cửa biển tỉnh Ly Phan Thiết hồi 22 giờ ngày 23-11 làm cho 6 người thiệt mạng và một số người khác bị thương. Hàng hóa trên ghe máy bị chìm hết.

Chiếc ghe máy nầy của Bà Nguyễn thị Hai làm chủ chở hành khách và hàng hóa từ Phan Thiết và Phan Rí của thuộc Quận Hòa Đa, tỉnh

XEM TIẾP B TRANG 4

DÂN BIỂU GẶP GIÁO SƯ VÀ SINH VIÊN QUỐC GIA HÀNH CHÁNH

CHẤP NHẬN ĐỐI LẬP Hạn chế phân hóa

ĐẶT VẤN ĐỀ QUÂN ĐỘI VÀ CHÁNH - TRỊ

☆ GIÁO SƯ VÀ SINH VIÊN QGHC CHỦ TRƯƠNG TỔNG THỐNG CHẾ

● LÃNH TỤ ĐỐI LẬP LÀ VỊ ỨNG CỬ VIÊN TỔNG THỐNG CÓ THÂM NHIỄM NHỨT.

SAIGON.— Tại Học viện Quốc Gia Hành Chánh đường Trần Quốc Toản, hồi 16 giờ 30 ngày 24-11-66, một phái đoàn Dân Biểu Quốc hội do Bác sĩ Phan Quang Đán hướng dẫn đã đến thăm viếng ở đến các giáo sư và sinh viên Học viện Quốc Gia Hành Chánh về vấn đề lập hiến.

Buổi thảo luận được đặt dưới quyền chủ tọa của giáo sư Nguyễn văn Bông, Viện trưởng Học Viện Quốc gia Hành Chánh và sự hiện diện của ông Nguyễn văn Tương, Đặc ủy trưởng Hành Chánh, ông Phó Viện trưởng, các giáo sư và đông đủ các sinh viên khóa I Cao học của Học Viện.

— Việt Nam là nước Cộng Hòa, Dân Chủ, Xã Hội thế tục. Lãnh thổ bất khả phân.

— Chủ quyền thuộc về nhân dân

— Định chế hàn đăng phái

— Giáp nhận đối lập

— Hạn chế sự phân hóa

— Đặt vấn đề quân đội và chính trị.

— Đặt thêm quyền giám sát

Sau khi giáo sư Viện trưởng

XEM TIẾP H TRANG 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

ĐỐI - LẬP

Bài của QUỐC-ẤN

Trong khuôn khổ tham khảo ý kiến cho việc dự thảo một Hiến Pháp tương lai, Phái đoàn dân ý Quốc hội đã đến Học Viện Quốc gia Hành chánh. Nơi đây, một cuộc Hội thảo đã được tổ chức với sự tham dự của các giáo sư, sinh viên và các dân biểu trong Phái đoàn Quốc hội.

Giáo sư và sinh viên Học viện QGHC đã sôi sáng phát biểu ý kiến trong mục tiêu tìm một thể chế thích hợp với hoàn cảnh đất nước V.N hiện tại, và cũng để thiết lập một căn bản vững chắc cho việc xây dựng một nền dân chủ thật sự bền vững.

Những ý kiến của giáo sư Nguyễn văn Huy đã được đặc biệt chú ý, nhứt là vấn đề liên tới việc «định chế hóa đối lập».

Từ sau ngày đảo chánh 1-XI-63, [illegible] những nhựt báo mà chúng tôi chủ trương «Tiếng Dân» rồi Dân Tiếng «Tiến», «Vận Hội Mới», chúng tôi trình bày thật tỉ mỉ vấn đề cần thiết phải có đối lập trong một quốc gia khao khát dân chủ thật sự như Việt Nam chúng ta.

Hơn một lần chúng tôi quả quyết rằng tất cả những tệ đoan, những bất công, những tham nhũng, những mầm mống độc tài, sở dĩ xuất hiện được tại V.N. từ thời nầy qua thời khác, là do tình trạng thiếu đối chọi.

Chính tình trạng đó đã gây ra tất cả những tai hại, cũng như đã khiến cho cuộc chiến tranh chống cộng phải kéo dài, làm hao tài sản lẫn sanh mạng của Đồng minh và Việt Nam.

Nếu dân chủ được thực hiện, đối lập vững mạnh, các cơ cấu quốc gia được tổ chức chặt chẽ thì bọn cường hào ác bá, bọn lưu manh đội lốt chánh quyền, nhũ bật nhựt dưới thời Diệm không thể hà hiếp dân lành, hãm hiếp đàn bà con gái, giựt của nhân dân, ăn cắp công quỹ, tổ chức buôn lậu, kéo bè kết cánh đàn áp những người yếu thế hơn được. Những tên đầy đặc tham vọng như Nguyễn Khánh không có cơ hội chia rẽ dân tộc, toan phá chân nhảy lên ghế độc tài để tự do ăn xôi ăn bớt viện trợ, bán thú của công chuyển đi ngoại quốc. Những chánh [illegible] gia đệ tử nhà tu không thể nhân danh đạo giáo xách động tín đồ nhẹ dạ làm mưa làm gió với ý

(Xem tiếp trang 4)

Tổng giáo hội P.G.

HỌP ĐẠI HỘI bất thường

SAIGON.— Sáu Chủ Nhựt 27-11-66. Tổng Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam (Viện Hóa Đạo) sẽ tổ chức buổi Đại Hội bất thường tại Tổ Đình Phật Bửu Tự số 80 đường Cao Thắng Saigon vào lúc 9 giờ.

Thành phần tham dự buổi Đại Hội sẽ có, cố vấn tối cao và nhiều cố vấn khác (do Đại Hội Bầu). Ngoài ra còn có Viện Trưởng, 2 phó Viện Trưởng, Tổng Thư Ký ...

SAIGON

ÔNG ĐẠO DỪA lại đòi xuất ngoại tìm giải pháp hòa bình

ĐÔ THÀNH.— Ngày 24-11, tu sĩ Nguyễn thanh Nam tức là ông Đạo Dừa, cùng 3 đệ tử, ngồi xe đò lịch số NBV 676 tới phủ Chủ tịch xin yết kiến Thiếu Tướng Chủ tịch để xin xuất ngoại tìm giải pháp hòa bình cho Việt Nam. Nhưng vì Thiếu Tướng Chủ tịch đi công tác vắng, ông Đạo Dừa đưa 1 bản kiến nghị cho người đệ tử và chiếu giá của ông tên là Huỳnh thị Ưng, để chờ Thiếu Tướng về, xin hẹn ngày gì ở đó yết kiến.

TẠI THƯƠNG CẢNG SAIGON

LẠI KHÁM PHÁ THÊM MỘT VỤ TRỘM QUAN TRỌNG

SAIGON.— Tự Cảnh sát Quốc gia Hải cảng đã khám phá được một vụ trộm quan trọng trên chiếc ghe chài số HF. 864 chở hàng cho Hãng Ân Lạc Công Ty đang đậu tại Vàm Tân Thuận Saigon lúc 09 giờ ngày 18-11-1966.

Chứng minh vụ trộm này là tên đầu hiệu của chiếc ghe chài, nếu tiếp tục 30 đến 10 yards, 10 số bao aqlon, 03 cột giây quần vải, 36 46 cây vải Polyster đã loại bỏ đang bị cho tru đã và bu đồng lo đang bị cho tru đã điều tra.

Tự cảnh sát Hải cảng đã tịch thu những tang vật như :

XEM TIẾP I TRANG 4

THÔNG CÁO CỦA VIỆN HÓA ĐẠO

TẤT CẢ NAM NỮ TU SĨ SẼ KHÔNG ĐƯỢC Ở NHÀ NGOÀI...

SAIGON.— Theo tinh thần bản thông cáo mới nhất, Viện Hóa Đạo gửi cho tất cả các Nam, Nữ tu sĩ hiện đang sống ở ngoài các tu viện (nghĩa là từ trước đến nay vẫn sống ở các nhà Phật Tử, hay tự ở) nay phải trở lại các tu viện hay tơ viện để lo nếp sống tu hành.

Dưới đây là điều khiển đánh cho các nam và nữ tu sĩ :

— Nam Tu sĩ sẽ tập hợp về Phật học Viện Huệ Nghiêm.

— Nữ Tu sĩ tập hợp về Tu viện Tây Nghiêm và Được Sư.

— Các Đại Đức bổ Hoằng phận tập hợp về Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội của Tăng ni Thanh niên tại đường Cang Lý, Chùa Đa Lam và Giác Sanh.

Theo chỗ chúng tôi biết, vì đã Viện Hóa Đạo ra thông cáo trên là để ổn định sinh hoạt cho giới Tu Sĩ có nghĩa là tất cả các nhà tu bắt buộc Nam Nữ đều phải thi hành để tránh mọi sự hiểu lầm hoặc có thể có một vài cá nhân nào đã lợi dụng cơ sở ở ngoài (các nhà Phật Tử) để hoạt động những việc không có lợi cho tu hành, đạo phép... mà cho có thể gây tai hại...

Người ta cho rằng biết sống đường như giữa đây có một số tu sĩ (rất ít) ở nhà ngoài và đã lợi dụng thời cơ thực hiện chương trình, chống đối bên nầy, đã phá bên kia ngay trong nội bộ Phật giáo !

Kể từ ngày 19-11-66, binh minh đã khóa sổ vàng cưu tự ấn lưu Miền Tây với số bạc là 304.420 đồng.

Nhưng mới đây, một bạn đọc, ông TRẦN-BỬU-LÂM ở số 601/18 đường Lê văn Duyệt Saigon, đã gửi đến Cửu lự (ba trăm đồng (300đ.).

Trước lòng bảo tâm của bạn đọc, chúng tôi không thể từ chối ít xin chuyển số bạc nầy đến Bộ Xã Hội. Xin miễn ông LÂM tiện dịp ghé Nhà báo nhận biên lai.

BÃO đang tiến vô QUI NHƠN và BỒNG SƠN

SAIGON.— Nha Khí Tượng cho biết vào lúc 6 giờ sáng nay 25-11-66, Bão Nancy tiếp trung cách Quảng Ngãi độ 350 cây số về phía Đông Nam.

Bão di chuyển chậm và đã yếu bớt, mưa to, biển động mạnh gió tối đa 60cs/giờ gần tâm bão.

Ngày 25-11 hồi 17 giờ VN, Bão Nancy tập trung tại 14N4 Bắc 109E6 Đông. Nghĩa là gần Qui Nhơn. Bão di chuyển về hướng Tây và tiếp vào duyên hải giữa Qui Nhơn và Bồng Sơn đêm 25-11.

Gió mạnh tối đa gần tâm bão 60 cây số/giờ.

Biển động mạnh đến thật mạnh.

« QUỊT » 33 triệu bạc nợ bốc hàng?

CÔNG TY ANGLO VIỆT NAM

một công ty Mỹ [illegible] «quịt» của Công ty [illegible] N, không ?

●

Chuyện nầy đã ra trước cơ quan tư pháp. Ấy vậy mà khi bình-minh [illegible] vấn đề nầy để bênh vực công nhân VN công ty ngoại kiều Anglo—Việt Nam lại BÀM ĐƠN KIỆN bình.minh «2 tôi phỉ báng và đòi... 1 triệu thiệt hại (?)

●

Bạn đọc đón xem số tới

BÌNH - MINH

Sẽ trở lại vấn đề này với đầy đủ chi tiết

TÂN SÁT DÃ MAN TẠI PHI LUẬT TÂN

BẮN CHẾT CHA MẸ NỔI LỬA ĐỐT NHÀ

CÒN NÉM LUÔN ĐỨA CON 2t VÀO LỬA

MANILA (UPI).— Một bà gái Phi Luật Tân 6 tuổi hôm 22-11 đã kể lại cho Cảnh sát nghe về một nhóm người đã trang đã bắn bố cha mẹ em, kế đó nổ lửa đốt nhà em và đã ném luôn 2 đứa em trai 2 tuổi của em còn sống sót vào giữa đám lửa cháy.

Nhà chức trách Phi Luật Tân khi nghe qua câu chuyện của bé gái Ana ta angelbal đã cho rằng đây là một trong những hành động ghê tởm nhất mà họ chưa từng thấy bao giờ.

Câu chuyện xảy ra cách nay 3 ngày tại tỉnh Pangasinan cách Manila (thủ đô Phi Luật Tân 250 cây số về phía Bắc.

Bé Anita thoát lại tiếp là em đã trốn khỏi tay bọn sát nhân trên, bằng cách nấp trong bụi rậm nơi em nằm trốn suốt 3 ngày 3 đêm với 2 con chó con, trước khi cảnh sát và các người hàng xóm tìm thấy em.

Em đã kể các dòng đến cực độ và sau khi được điều trị kỹ càng em em mới thoát lại trạng vẹn câu chuyện được.

Em thú nhận là em không hiểu tại sao bọn người vô trang trên đã sát hại cha mẹ em và đốt em trai nhỏ.

Giới chức trách thì đoán rằng đây có thể là một vụ trả thù và đã mở cuộc lùng bắt các thủ phạm.

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Thề chế tương lai

Nói về cái thể chế tương lai của đất nước nầy, từ hồm có những cuộc nhóm họp rình rang tại Nhà Hát lớn Sài gòn đến nay, thiên hạ đã nghe nói đến 3 loại... thể chế,

Người thì chủ trương Tổng Thống chế, kẻ lại đòi phải Đại nghị chế. Riêng mấy me xử Nghị Đô Thành, đáng lý nên lo chuyện... công ranh, đường sá hay... nước nói nhiều hơn, cũng lên tiếng bảo vào « giải phóng » dung hòa hai cái môn Tổng thống chế và Đại nghị chế.

Chọn thể chế nào cho cái xứ sở khốn nạn, đau thương nầy được... vẻ vang với ta bà thế giới ? Đó là quyền của 116 me xử và đánh cả me đánh đầu đầu đầu đầu đầu đầu đầu đầu.

Nghĩa là tợ giữ phút nầy, chưa có cái thể chế nào thành hình, còn trong vòng « tham khảo » ý dân của mấy cái phái đoàn « đầy ý » của dân biểu.

A ! vậy mà từ mấy lúc qua, thiên hạ đã nghe chuẩn bị và bàn tán về cái môn... bầu Tổng thống tương lai rồi. Ai sẽ... ra Tổng thống, bằng chứng đã có người sắp dật sẵn sàng trong bụng cả rồi nên đây, chỉ cho cho « ra ra » phất lên là... [illegible] vọt thôi.

Như thế dù thấy rõ, coi mòi giới chánh trị Sà gòn, kể cả mấy me xử mới tập sự nhân chánh trị và chánh... khóa, có vẻ mặn... với cái môn Tổng thống chế lắm đây.

Đối với thằng dân xứ nầy, nói thiệt tình, hàng phải đốt chánh trị đâu, nhưng tự cảm thấy hơi... chán chánh trị rồi. nên Tổng thống, Thủ tướng hay cái gì gì nữa cũng được.

Miễn sao, cái ông nào sau nầy lãnh đạo nhà nước đó, đừng chơi cái mũng cái Ngô đình Diệm hồi năm là đủ rồi.

Cái mũng chết bằng cỏ đặt chôn và không tuân thủ đây.

Nếu có ông anh bà chị nào muốn ra cầm quyền sau nầy, xin nhớ cho rằng, trước khi ra hầy ngăm kiến xem hình tích mặt mũi của mình có chỉ nào giống... Diệm Nhu không đó, rồi hãy ra.

Trừ phi trên Trời rơi xuống hay dưới hỏa sát chui lên, chớ kỳ dư bất cứ mặt rắn mặt rện nào ở xứ nầy hãng có lý gì đối với thằng dân đâu.

Hồi thử xem, thằng dân biết tết cả, thơm chả nào, thối hôi nào, có sẽ bia đan rao trọi. Nhưng ghi sẽ đã đã coi chơi, vì chưa có dịp « khui » ra mà thôi.

(Xem tiếp trang 4)

Bình minh — Kịch trường

VÀI CẢM NGHĨ CỦA CHÚNG TÔI KHI XEM

NGƯỜI CHA VÔ THỪA NHẬN

của HÀ TRIỀU—HOA PHƯỢNG do «DẠ LÝ HƯƠNG» diễn

Một bạn trẻ trong toà soạn, bạn Hải Đăng, có thắc mắc mãi...Bận bài chúng tôi « Vừa nhập ngũ đúng một năm, khi trở về nhà, mới người mang chức Thiếu Tá, người khác là Đại úy; làm gì có chuyện như thế ? Thưa Bác !».

Tôi đáp ; « Rất có thể, nếu hai

Một tuồng xã hội chỉ có 5 diễn viên mà thành công rực rỡ cả Nghệ thuật lẫn tài Chánh... là hiếm có

● *Bài của TRẦN.TỬ-VĂN*

người đó là sĩ quan trừ bị. Bởi là, trước khi tái nhập ngũ, hai người ấy đã mang cấp bực Thiếu tá và Đại úy. Hoặc giả, một người đã là Đại úy, người kia là Trung úy. Sau khi được gọi trở lại quân ngũ đi tác chiến, như lớp chiến cũng nên trong vòng một năm, mỗi người được thăng lên một cấp bực.

Bạn Hải Đăng không hài lòng kể rõ hơn «Trường hợp xảy lại khác. Một người tên Chu Đình Sơn, vừa có vợ chưa kịp sanh con, người khác tên Vương đạt trung mới hứa hôn với một cô gái trong vùng. Nghĩa là cả hai đều còn thanh niên bạch diện lúc được lịch nhập ngũ tùng chinh».

A, anh bạn của chúng tôi thắc mắc một điểm trong vở cả kịch «Người cha vô thừa nhận» của Hà Triều Hoa Phượng do đoàn Dạ Lý Hương « trình diễn tại hí viện Quốc Đảm trong tuần.

Tuồng này cách 7 năm trước mang tựa « Nỗ lì con tôi » diễn tả nên sân khấu điểm « Hữu Tâm » mang nhiều sắc Tây phương và chuyện xảy ra tại Pháp. Bây năm sau, tác giả sửa tựa tuồng thay đổi luôn màn sắc, đổi vở Trung Hoa (bình chọn vào thời kỳ Hoa Nhựt chiến tranh) cho nên hai sĩ quan mới trên là sĩ quan... Tàu. Rất có thể là sĩ quan của đạo binh Lư Hân.

Cả thảy soạn cười ầm. Riêng bạn Hải bảng ra vẻ... cháo thua.

Câu chuyện nhỏ kể trên, xin thân ái tặng soạn giả Hà Triều Hoa Phượng.

Vài cảm nghĩ...

Hình như 7 năm trước, đã một lần chúng tôi viết rằng, nội dung « Nỗ lì con tôi» tức «Người cha vô thừa nhận» ngày nay không mới mẻ gì.

Nói gần giống chuyện gia đình của chị em Ái Lan, Kim Hoàng trong « Tội của ai » của Nguyễn thanh Châu viết trên 30 năm trước cho gánh « Trần Đắc » và sau đó, có in thành sách. Cũng như vậy, chúng tôi lấy tuồng này diễn tả ở năm 1933 trên sân khấu ở... Cần Nôm.

Trong « Tội của ai » cũng có 5 vai chánh được giao cho 5 nghệ sĩ thượng thặng diễn trên sân khấu « Trần Đắc » :

— Cô Phùng Hà với Kim Hoàng (người em)

— Cô Tư Sang : Ái Lan (chị)

— Năm Châu : Đại úy Vô Khánh Vân, (ý trung nhân của K. Hoàng

— Tư Chơi : chồng Ái Lan (quên tên nhà - xét sáy)

— Tư Út : Lương Sinh (tình nhân của Ái Lan)

Trong vở cả «Người cha vô thừa nhận» diễn trên sân khấu DLH, 5 vai được phân phát cho 5 diễn viên tài hoa hiện thời :

— Cô Bạch Tuyết vai Trước-Mai (em)

— Cô Hồng Nga : Trước Chi

— Tân Tài : Đại úy Vương đạt Trung (vị hôn phu của T. Mai.

— Hồng Cường : Thiếu tá Chu đình Sơn (chồng của T.Chi)

— Văn Ngọc : Mai Bá Hùng (tình nhân của Trước Mai)

Nhưng phải nói rằng, nội dung của 2 tuồng khác nhau vẫn tình hiệu và bổ sung được hết là trong « Tội của ai », có em hy sinh để cứu hành phúc của chị khiến đổ vỡ vì gả Lương Sinh. Còn trong N.C.V.T.N. thì người chị hy sinh để cứu hành phúc của em khiến tan cặt vì tên sở khanh Mai phú Hùng.

Đã hai lần xem «Nỗ Lì Con Tôi» rồi «Người Cha Vô Thừa Nhận» của HT—HP là cả hai lần chúng tôi nhớ đến «Tội Của Ai» của Nguyễn Thanh Châu và không khỏi bùi ngùi tiếc 3 nghệ sĩ tài danh ; Cô Tư Sang, bạn Tư Chơi và Tư Út rày ngôn ngữ nơi Tiên cảnh.

Nhắc chuyện cũ để nhớ người mà chớ không có ý nghĩ rằng kể đi sau có tính điều lên đàn chơn của người đi trước. Vì lẽ, với thiện ý sẵn có, chúng tôi nghĩ rằng những tàn hồn lớn thường giúp nhau cùng như «trong 300 đệ tài trình diễn, thế nào cũng có sự trùng hợp ngẫu nhiên ? Bởi vì, chuyện đời lắm quên chỉ hay nhiều, có khác nhau chăng là hoàn cảnh và tình tiết do mỗi thời kỳ tạo ra.

Hơn 30 năm trước, xe « Tội của ai » (vẻ sau, có lần Ngô-bình-Châu sửa tựa là « Duyên chị tình em » diễn trên sân khấu Việt kịch «Nam Châu» vào năm 1944), chúng ta thấy hay quá. Hơn 30 năm sau, xem « Người cha vô thừa nhận », chúng ta lại thấy hay hơn. Sự kiện rày nằm trong định luật Đông tiến của một xã hội vươn mình.

Lẽ một tuồng hay

Như đã nói, đề tài của « Người cha vô thừa nhận » không mới mẻ, nhưng lại là một tuồng hay.

Hay, là nhờ bố cục chặt chẽ và sôi động, nhờ tình tiết đổi dào, tế nhị, nhờ bối kết hấp dẫn, khiến người xem phải ngồi thưởng thức, bởi hệ đã sau cùng thôi mình khi ra vẻ, đó ở thực tế, lòng tha thứ của Đại úy Vương đạt Trung đối với vợ bên trẻ có hơi... gượng ép.

Nói như vậy, vì ở thực tế rất hiếm hoàng người như thanh niên Vương đạt Trung, nghĩa là sẵn sàng tha thứ cho vợ bán thể đã lỗ... có con với kẻ khác mà mình hay biết qua trẻ đã vợ Đại Trung con nhìn đưa trẻ kia là con của mình trước ngày cô hôn hôn lẽ với mẹ nó.

Trong tình yêu có sự ích kỷ mà cũng có sự bao dung. Cũ thể hóa nên Kịch bản hai thật là khó. Bởi vậy, người đời thường hoan nghênh những ai làm được việc khó. Do đó, cái kết cuộc « hãy tan, tan hiện qua thói sóng gió » của vở N.C.V.T.N. được khán giả hài lòng, thông cảm nghĩ đến chuyện xa xôi, là hạnh phúc của đôi trẻ vượng tế Đạt Trung'. Trước Mai có bị bầm đòn vì sự cố mất thường trực của đưa trẻ khác cha đó không ?

Vẻ chi tiết của nội dung vở N.C.V.T.N. người ta lấy làm tiếc cho sự bỏ qua ; thay thế chương, gieo thắc mắc cho nhiều bạn thanh niên mà chúng tôi đã kể nơi đoạn đầu.

Tin tức thông thạo cho biết, tính đến N.C.V.T.N. đã tại rạp Quốc Thanh, mãi đêm đoàn D.L.H. thâu nên 100 ngàn đồng. Có cái kết quả rực rỡ nầy, chín phần kể nhờ thành phần diễn viên nữa. Trước hết, đoàn biết khai thác mạnh vẻ quảng cáo sự cố mất của nghệ sĩ Hồng-Cường — một thân trong sân khấu hiện nay — từ KimChung mới sang đầu quân Dạ Lý Hương.

Một tuồng hề kể mà chỉ có 5 vai tức 5 diễn viên không phải đề tránh cũng. Nhưng sự thu hết khán giả thật mạnh của vở NCVTN đã nói lên tài nghệ của bạch Tuyết, Hồng Nga, của Hồng Cường, Văn Ngọ và Tân Tài.

Chúng tôi kể Tân Tài sau hết là một sự cố ý. Vì, nếu phân tách tài năng từ người, thì trong 5 diễn viên trên kể, Tân Tài là người trẻ. Trong 3 tiếng đồng hồ, chúng tôi phải thở dài mấy lượt vì... thất vọng nơi Tân Tài qua vai Vương đạt Trung

Trong lúc cuối, chúng tôi sẽ phân tích diễn xuất trong vở « Người cha vô thừa nhận ».

KÝ - KỊCH NGHE điện thoại... Allo, Allo

Không muốn làm Bầu... bì

— Allô, Ký Kịch ?

— Có đây.

— A, nhờ anh bàn tin rằng : Sau khm Bầu Nhe của Trăng Mùa Thu tan... cũng lương của Tuyết-Hằng, thì đến nay đã phát lại rồi.

— Lý do ?

— Bởi vì, trước Bầu Nhe tính có bắt thì... có tiền, bằng không hết thì kể như... bù trất. Nhưng, sau đó cái lý do khiến ông phát trả lại là vì... lương tàn lâm bầu và cũng vì không thể bỏ « lượt » của ông.

— Ơ, thì cũng nên hoan nghênh tinh thần thiện thế của ông. Vả lại ông muốn làm Bầu nhu. bù chứng.

Thế là đẹp

— Bình Minh Kịch trường ?

— Thưa, chị ?

— Trời ơi, em đau có bị lấy tuồng gì đâu.

— Chớ sao ? Chuyện không khéo mà có lỏa à ?

— Sự thật thì em muốn nhường cho bạn Nhựt Quang cùng như em thấy cần sẵ hơi đây chớ.

— Em là ai ?

— Dạ. Đặc Thanh.

Thế là đẹp, là điệu vui đồng nghiệp rồi...

Tháng giêng 67 làm lễ cưới

— Allô, anh yêu đấu của em ơi. Nghe giọng quen, Ký Kịch bèn ở một tiếng nhỏ nhẹ để bên kia đầu giây nói tiếp.

— Allô, anh ơi, em đau từ sáng mai tới giờ. Tối nay 23-11, anh đến đưa em tới rạp nhé.

— Ơ...

— Allô, anh ơi...

— Ơi.

— Em nhớt định rồi, Tháng Giêng năm 67 tại mình làm đám cưới nghe anh ?

Vì muốn tiếp tục nghe cho hết câu chuyện nhưn vụ kêu lọn sở hãy nên Ký Kịch bèn trả lời bằng tiếng Tây : « Đặc co ».

— Anh ơi, Tam Lang mãi mãi là của em nhé.

— Ơ...

Tiếng cười khẽ rất đỉ thương. Rồi điện thoại cúp.

Thanh Hắc Y...rách

— Allô, B.M.K.T.

— Đúng rồi.

— Bà Tư Hiếu hãi vở «Thanh Hắc Y» kiếm Khách» của tôi mà không trả tiền... bản quyền.

Soạn giả nào đó ?

— Tôi ...ư. Chánh tên dan'ánh Hoa-Thúy - Tiên. Nhờ Điện Long bán rẻ cho tôi cuốn tuồng. Tôi đưa cho Bà Tư Hiếu hãi, nhưng bà bảo vậy không áp dụng đúng nguyên tắc.

Cô là tại vì bà Thanh Hắc Y... rách chớ gì.

Ai muốn làm cán bộ Văn nghệ

— Allô, Ký Kịch ơi.

— Ơi.

— Ở đây. Văn Nghệ Phòng Thông Tin Quận 6 nè.

— Nga... chi thị gì đó ?

— Không, tôi là Chủ tịch Ban Chỉ đạo Văn nghệ phòng Thông tin Quận 6 tên Ngọc Nhân nhờ anh bạn loan tin giùm. Quận cần 2 cán chức tuyển lựa ra sĩ để thành lập Ban Văn Nghệ. Sau khi được chọn thì sinh qua thăm kỹ huấn luyện để trở thành cán bộ văn nghệ cho Quận nhà.

— Muốn ghi tên làm sao ?

— Cơ hộp đơn tại Phòng Thông tin Quận 6 bắt đầu từ 1-12-1966.

CÓ LỢI NHƯ THẾ NÀO KHI...

CẢI LƯƠNG ĐƯỢC đưa lên Vô tuyến Truyền hình

trong thời gian Vô Tuyến T.H. của ta còn phôi thai !

BÀI CỦA H. CÔNG MINH

Sau khi được xem vở tuồng cải lương « Người Nhan Trăng » của Điểm « Kim Chưởng » Chiếu trên đài « Vô Tuyến Truyền Hình », chúng tôi có loan một tin ngắn trên trang nầy để « thăm dò » các ông bầu các đoàn hát đang mong hay lo trước một hiện tượng văn minh phát triển hoạt động phục vụ quần chúng ?

Tiếp sau đó, chúng tôi được xem Đoàn Dạ ly Hương « diễn lại một vở tuồng cũ nổi tiếng « Cô Gái Đồ Long » của Hà Triều Hoa Phượng ». Và cũng như lần trước, khởi đầu tuồng tự đem thử sau để chấm dứt vào đêm chiếu nhựt, nghĩa là cuối lần truyền hình tuồng cải lương đều được Đài VTTH chia ra 3 đoạn để hiểu khán giả của đài thường thức... 3 đêm.

Cũng cần nói rõ, sau khi giảo dại điệu của đài VTTH thêu thuận với Giám đốc đoàn hát và kỹ giao kèo rồi, thì nghệ sĩ và công nhân sân khấu được mời lên thâu thanh và thâu ảnh ở «trung tâm điện ảnh» nằm bên sau đường Hai Bà Trưng cạnh Công Ty Thủy Điện SàiGòn.

Và sau khi được xem hai vở tuồng một mới một cũ, của 2 đoàn «Kim Chưởng» và Dạ Ly Hương»chúng tôi nhận định những cái lợi chung hại về phần đoàn hát sau khi được đưa lên màn ảnh V.T.T., Đi mà trong đó bao gồm nhiều yếu tố và khía cạnh, mà trước như vẻ...

Kỹ thuật trình diễn bị gò bó

Theo đề tiên đài V.T.T.H. hân quý bao nhiêu thấy trước nhứt là hình ảnh nghệ sĩ trình diễn trên đài, không giống như trình diễn ở rạp hầu hết nghệ sĩ trong lúc đóng đều thoại hoặc có đôi bị vòng kiềm của máy thâu hình « cắt » hết phần nửa người từ ngực trở xuống, phần chân lại như một cái« bình Oanh thân ». Thành thoảng mới nhìn thấy được toàn thân trong những lớp dành kiếm, hoặc vũ, lay trình diễn một toàn đội diễn viên có mặt khi Trường hợp bắt buộc nầy chỉ xảy ra trong khoảh khắc thôi đủ để khán giả đã từng xem cải lương thì có thể tưởng tượng được bao cảnh trí xung quanh chỗ người đi xem hay chưa bao giờ xem thì qua màn ảnh VTTH « thấy chân ngay vế nghệ thuật trình diễn của nghệ sĩ cả vẻ kỹ thuật trang trí sân khấu của đoàn hát.

Khuyết điểm nầy không do đoàn hát được, mà là do cái phòng quá hẹp của Trung Tâm điện ảnh» tạm làm sân khấu thâu thanh thâu hình, khiến toàn bộ trang trình cảnh của vở tuồng không thực hiện trọn vẹn như ở tại rạp, đương, mà hầu hết đều «tượng trưng» cho có vậy thôi.

Đến nghệ sĩ, thì chỉ có lợi ở những hãi khóc than bi lụy, đối thoại giữa 2 người, chớ ra sân khấu đông quá hoặc những hồi đánh kiếm, hoặc quá lắm kẻ nhảy... đúng nói tới nữa Chẳng hạn như trong vở « Cô gái Đồ Long » có nhiều lớp phi thân (bay) khác đoàn đã xem trên sân khấu chỗ dập thấy trên màn ảnh, đó ... thật vọng và phải cười khi thấy Thanh (Bạch Tuyết) Hàn ly (Hồng Ngọ) tới lớp ấy phải lùng tầng vẻ... chạy lẹ vào « cảnh gả ».

Hỏi vở tuồng đài VTTH phải trả bao nhiêu tiền cho đoàn hát ?

— Phần nhà tuồng cũng có nhiều trường hợp tế nhị mà chúng tôi thấy cần loan tin cho bạn tìm hiểu và tin tưởng sau khi hiểu rõ bạn sẽ giật mình ngay, vì nó đã vượt ra ngoài tưởng tượng của bạn.

Khác hẳn truyền thanh lại tuồng cải lương hàng tuần vào tối Thứ Bảy và chiều Thứ Năm của hai đài phát thanh Saigon và Quận Đô trong nhiều năm qua, là đài chăng nên một phí không nào vẻ tiền bạc và phục vụ đồng bào « giải trí tại nhà » hàng tuần cả, mà chỉ tiêu cũng vẫn mang vẻ « ghi ân » lại đem « trình diễn đem vẻ phát thanh, Đăng nhậy » Vô Tuyến truyền hình » phải trả thù lao cho đoàn hát 30 ngàn mỗi tuần cho đoàn 120 ngàn (với đoàn TMTN cho trong vòng thương lượng). Cái mức cao thấp đó ở sự bảo vệ giá trị đoàn hát của mỗi đoàng hề bầu cũng như tùy đoàn lớn nhỏ. Và nó có phù giữ mỗi vẻ muốn ngoài con gái ấy phải nhớ mãi cái... thăng minh.

Sau khi đã đồng ý thì phải định mỗi đoàng bà khác đoàn hát. Nếu muốn cho dài quảng cáo, người ta cũng có thể cho không cho dài thâu, để cho đoàn mình được « lên đài» trước, hoặc có lấy tiền là cũng đề tương trong thời !

Riêng kẻ viết bài nầy có nhiều phát giác mới lạ trong việc « Tuồng cải lương được chiếu trên đài VT TH. Chúng tôi sẽ trở lại trong số tới. Vì ghi rõ con số nghề được qua các tuồng đã chiếu trên đài VTTH từ mấy tháng qua Mùa Thu vở « Bóng người đi » cũng cần tùy ở trình độ nhận định của mỗi ông bà khán giả đài hát. Nếu muốn cho dài quảng cáo, người ta cũng có thể cho không cho dài thâu, để cho đoàn mình được « lên đài» trước, hoặc có lấy tiền là cũng đề tương trong thời !

Riêng kẻ viết bài nầy có nhiều phát giác mới lạ trong việc « Tuồng cải lương được chiếu trên đài VT TH. Chúng tôi sẽ trở lại trong số tới. Vì ghi rõ con số nghề được qua các tuồng đã chiếu trên đài VTTH từ mấy tháng qua Mùa Thu vở « Bóng người đi » không 30 ngàn. « Kim Chưởng » vở mới « Người Nhan Trăng » 60 ngàn, và chót là Dạ ly Hương, vở cũ « Cô gái Đồ Long » 90 ngàn. Trong kh chúng tôi viết tin nầy (sáng thứ sáu) đoàn « Ánh Chiếu Dương » đang được đài V.T.T.H thâu thanh thâu hình để tối hôm ấy khởi chiếu theo thông lệ. Ngày trong đêm thứ Năm, chúng tôi ngẫu được kẻ Hoàng Long sẽ không có mặt trong buổi thâu, trong khi anh có vai chẳng rõ giờ chót anh có bỏ y định có thể làm trở ngại cho buổi ấy chăng ?

CHÚNG TÔI NGHE DÍA

HÙNG - CƯỜNG NHẮN... « Mai, em lấy chồng »

Nhạc : Mai Trường
Thơ : An-Tử-Lê
Vọng Cổ : Kiên Giang
Phổ Bài : Hùng Cường, Hà Thanh.
Cả Nhạc ; Văn Vĩ, Năm Cọ
Hàng : Continental.

oOo

Thoại tiếu, Hà Thanh cất giọng phân Tân Nhạc :

— Ngày nào quen nhau mà nay u buồn

— Ngày nào yêu nhau mà nay bỗng dưng hờ hững

. . . . . .

— Tình tôi đem mê hồn tôi yêu dưới

— Ánh mắt nụ cười tôi nhớ đến em.

Rồi Hùng Cường đi vào vọng cổ :

— Dầu biết nhớ thương em cho đến trăng đương cạn nước, thì nguy mai đợi em vẫn cứ hoài theo thương.

— Em cũng sẽ nằm vào cảnh tay người mới đêm đuổi duyên nồng.

Đến đây cô nhỉ !

— Khổ bao nhiêu, anh cam đành riêng nhận.

— Miễn sao em đừng quên hẳn tình tôi mà sang mặt nhà bằng điều Tạo Đàn !

— Mai em lấy chồng tôi cho em tất cả.

— Cho lời thề vàng đá chẳng hề phai.

— Cho người yêu tôi êm ấp bấy nhiêu ngày.

— Cho buồn cả mối tình đầu thơ mộng.

Đến đây Hà Thanh lại vang lên khúc Nhạc.

— Mai em lấy chồng em nhớ đến ai.

— Mai em lấy chồng em đành quên tôi.

Tôi vẫn cho yêu đủ ngàn năm lẻ bóng !

— Tôi thương em, lệ xanh ngoài đôi.

Kẻ đây Hùng Cường vào cho BA và bắt đầu đôi «khúc thứ BA sang cây TU, Hà Thanh nở nhạc đến Song Lang, Hùng Cường bắt bốn câu thơ.

— Hồ tuyệt vọng cảng sâu thêm thêm

— Lệ càng mặn miệng vẫn chưa hay

— Ước gì đóng cổ ngày mai

— Để em ở mãi nơi nầy cảng anh

Nội dung ray rứt

Mối tình đầu đang đỏ, nàng sắp lấy chồng. Chàng nuối tiếc thời gian hương vị của cuộc tình lý tán. Thơ của Thi Sĩ An Tử Lê đã ray rứt, vọng cổ của Kiên Giang lại càng ray rứt khi mở xé tâm tình... tham lam của... đàn ông : Yêu mà không đâm đi đến hôn nhân nhưng muốn giữ mối vá muốn người con gái ấy phải nhớ mãi cái... thăng minh.

Có đập, chúng tôi bàn đồng hợp «cái xén» nay thì nào cho thanh âm vọng cổ đúng mắt nét đặc biệt của nó.

Hùng Cường ca ra sao

Hùng Cường đã là Nghệ sĩ cả kịch lâu rồi, bạn cũng đã được khán giả xem là hàng tài danh lâu rồi.

Nhưng, Hùng đã mới chú giọng ca Hùng Cường đó ? cần xem hay thôi. Đây là, tác Lân đã giảo duyên ra đời.

Phải nhận rằng : Chính Viên Chưởng đã khai thác Hùng Cường cho khán Hùng Hoa rất đúng lúc. Sở dĩ Hùng Cường bị hàng đứa bà quên khá lâu vì bạn bị thành kiến cho rằng :

— Hùng Cường chuyên vẻ Tân Nhạc hơn Cổ Nhạc. Rồi đây mai, qua nhiều bộ đĩa, Hùng Cường đã chiếm ngay ngôi vị riêng biệt vì mấy lý do :

1.— Tìm một nét lạ.

II)— Biết vận dụng đặc điểm (giọng Ténor) trong lúc ca.

III)— Biết thay đổi khẩu hình giữa câu ca mà không xen... quảng tiếu như Minh-Cảnh.

Thêm vào đó lối trình bày của Hùng Cường nghe sống động cho chăng rồi rượi sinh lực đối đáo thế đưa qua mấy vần trắc như ở câu Nhớt.

— Tư đầu nói hoang vu rơi xuống ngày đêm vẫn rơi rơi mãi.

Ở những đều TRẮC, anh nhấn mạnh cao vút tạo một nét riêng.

Cũng như khi đến Song Lang cùng Nhi bằng nhiên trở giọng !

— Dù trải qua vạn nẻo đường đen lắc...

Thế thật, chúng tôi thích Hùng Cường ở cách chuyển không khí bằng cách đưa âm thanh quen thuộc gần gũi cảm xúc người trên chỗ chẳng cố ý hát...lai lai lo lo.

Khuyết điểm

Nhưng, Hùng Cường vẫn có khuyết điểm ấy là kẻo đơ âm dầu Bình, như cung XAN chẳng hạn Hùng Cường chưa vuốt nổi từ to đến nhỏ để... âm được êm, tạo mơ hồ' uyển chuyển thâm vậy lòng người.

Tuy nhiên, nhờ có nhiều ưu hoa khuyết, đĩa Tân Cổ Giao phổ của Hùng Cường được thính giả ưu thích không là chuyện lạ. H.S.V

Bài vẽ trang trong xin đề TÂM-ĐẠM
địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

ĐỀ KỶ NIỆM 50 năm cải lương

Đây là một trong các sân khấu tiêu phòng của cải lương miền Nam : Ông MỘC QUẢN, Người kỉ niệm nổi đến không đám gọi người là ông Mộc Ông, mà chỉ gọi «ÔNG MỘC»

Qua Đài Phát thanh Saigon, ô. Trương tiên Tuệ nói về

50 năm cải lương

Nguyễn văn bài của ô. TRƯƠNG-TIỀN.TUỆ (tiếp theo)

Điểm đặc biệt trong lối viết tuồng thời trước là ca ngâm nhiều hơn nói lối, cái khéo của thầy tuồng là đúng điệu ca đúng chỗ.

Đại khái như gặp cảnh buồn đau khả thi dùng những điệu ca buồn như Nam Ai, Oán, Vân thiên tường, Cung khức Giang Nam...chẳng hạn trong cảnh vui thì thái, thì dùng điệu Nam xuân, Bình Bán, Xuân Tình

— Đi chơi : Lưu Thủy Phú Lực, tỉ chuyện Tây thi. Cô bán vì phân nhiều là không hai ngán, như Bích Bản Vân, Kim Tiền hay 10 bài ngự (chẳng hạn).

Hành Vân thường đúng, vong cổ ti khi ca đến :

Bài thế, muốn thành một nghệ sĩ biết đến biết ca, nhứt là mấy bản lớn chỗ chẳng phải với Sáu Cau mà kiếm cơm được.

Anh hưởng của Đệ nhứt Thế chiến đáng-ể buồn vì sự xanh cần nhu bộ chỉ lương, tuy gian tiếp nhưng giao vào lòng dân cũng bao nhiêu phập phồng lo sợ, nào là bị bắt Binh, nào là xưu cao thuế nặng, nào quốc trái, quyên góp thêm nữa lo ăn vẻ tinh nghĩ chánh trị. Cho nên tuy được khai sanh mà cải lương chưa được mở mang tiến bộ.

Kịp đến khi chiến tranh chấm dứt, mọi nơi là ăn không cho đến nhịp trên tâm nào của người sinh Chánh Quyền Mẫu Quốc nói tay, cho đâu cũng vui cảnh thái bình. Mấy lại gặp mấy năm mùa màng trúng to,giá lên cao, sự sanh sống cải Miền Nam được dồi dào dư dả cuộc ăn chơi hết đầu nầy nơi tới thành thị đến thôn quê tới đâu ta cũng nghe tiếng ca giọng hát. Hội hè đình đám được tổ chức quanh năm suốt tháng.

Mấu hết mới—Cải lương—được bao nghành đặc biết lấn tp lấn ảnh hát bắt cả truyền. Lối chơi tài cổ hay bạn đàn ca được phát triển như nước vỡ bờ. Thậm chí đến các em gái nhà, trong khi giặc đến hay lúc rảnh chẳng hát nhau hàng ngồi ngâm ca ti cách Hành Vân*Nay được gặp hay vui cho Bình Bán Vân «Vui mừng vui quá vui».

Gánh hát Thầy năm Tế được nhứt tiếng như sấm vang, gặt hái đầu đầu hiểu hiểu.

Dịch cải lương lan tràn ; người biết đàn ca, cố tìm nhau kết bạn cầm ca, tom đồi nghề thuật, người chưa biết, rước thầy học tập mở ít bài bán để ngâm ngà.

Lại tiến thêm mới được hoan nghênh vì lợi cả, vì kiếm tiền tăng cũng cả,thyđó có nhiều người ưa đi lớp gánh.

Thì đây tại Mỹ Tho vào cuối thế kỷ thứ XIX, Ông Ba Vân đã thiết yếu về dưỡng lối ăn hiểu nhiều nhiều hơn Thầy Năm Tế, bạn Nam Đông Bản được khai trương, với thành phần diễn viên trai trẻ — Tại Cholon thầy Mười Vui (ông thầy ô. Trần văn Lân) cho ra đời gánh Văn Hi Ban, Cậu Tư Cương (Ng. ngọc Cương) hoàn thành gánh Phước Cương với một thành phần nghệ sĩ diễn viên ưu tú — với gánh Trần Đắt của ô. Trần đắc Nghĩa tại Cần Thơ ba gánh Cải lương nầy là là đào tạo bao phiêu nghệ sĩ ưu tú xuất sắc tiếng đồi mai tới nay còn ca tụng.

Ô. Vương Cô, một nghiệp chủ tại Thốt nốt, không chịu thua sút bạn bè cho ra đời gánh Tập Ích Ban đồng thời cùng Thầy Phát Hoè và Hồng Nhựt chu du lực tỉnh.

Kịp đến ; một tay cự phách giàng hà ko chơi biết tiếng, du học bên Pháp vừa về đó là Ông Trần công Phước, tục thường là Cậu Tư Cangrơ với biệt hiệu Bạch Công Tử, không ngại tiền kém, nên bạc muôn ra lập gánh Huỳnh Kỳ, Tố đó, các Đại Bản đương đầu chạm cạnh chăng nhau, chm ngó nhau, cạnh tranh nhau, những vụ mua đào chuộc kịp phát hiện hàng ngày gây một sóc lớn rất đương mở mang tiến bộ.

Kịp đến khi chiến tranh chấm dứt, mọi nơi là ăn không cho đến nhịp trên tâm nào của người sinh Chánh Quyền Mẫu Quốc nói tay, cho đâu cũng vui cảnh thái bình. Mấy lại gặp mấy năm mùa màng trúng to,giá lên cao, sự sanh sống cải Miền Nam được dồi dào dư dả cuộc ăn chơi hết đầu nầy nơi tới thành thị đến thôn quê tới đâu ta cũng nghe tiếng ca giọng hát. Hội hè đình đám được tổ chức quanh năm suốt tháng.

Giới thưởng xuất hiện trên sân khấu loại tuồng Tàu với những đào kép chuyên hát tuồng Tàu được hoan nghênh một lúc.

Gánh HàngNhựt có nhân-Bửu Lực và Diệp bỏ ba đồng cường Tam quốc xuất sắc.

Gánh Nam Hưng do cô Bảy Nam điều khiển có không ngại khó khăn trước thầy tuồng quý Tàu tên luyện cả tử điệu bộ ăn đi đứt các sân khấu về môn điển tuồng Tàu có thể cạnh tranh Bảy Nam là cô nghệ sĩ đặc biệt và nhỉ của Ông Trần công Phước, tục thường là Cậu Tư Cangrơ với một thành phần nghệ sĩ Hồng Cường, Văn Ngọc, Tân Tài, Bạch Tuyết, Hồng Nga, Kim Thoa...

Nam Thinh thất bại anh chị em thui thủi trở về Nam rồi chia tay nhau, ý định lâm một cách mang trong giới Cải lương cũng tan tành theo mây khói.

Vợ chồng Tư Chơi ở lại đất Bắc mưu đồ quật khởi với lối hát «âm nhạc cải cách » anh Tư thành công một phần nào, Sau một thời gian phát đạt anh cùng phải sống cảnh nghèo vì nghèo vì gia — chết trong cảnh tăng thiếu cơ cực không được một giọt nước mắt của người sự yêu quý sa hân đến con thơ.

Sự nghiệp anh để lại cho đời với một số tuồng tích đáng kể, thêm đó là «âm nhạc cải cách» được ra đời và sống đến ngày hôm nay, để là kỷ công của người nghệ sĩ xấu số ấy vậy.

(Còn nữa)

BÀN GÓP VỚI ANH NĂM CHÂU VỀ SÂN KHẤU «ÁNH CHIỀU DƯƠNG »

VẤN ĐỀ NỘI BỘ

● *của THANH ĐẠM*

IV) Nói đến sự cao quí của Nghệ thuật nghĩ đến vấn đề thiết yếu về dưỡng lối ăn hiểu nhiều hơn hiểu biết, chỉ khi nhiều bạn nhân là trên một bức tranh đẹp chúng tôi lại vụng về khi vẽ đến những vẻ mặt kém lộc.

Nhưng bên cạnh những vấn đề quan trọng thường bị vai chi tiết nhỏ nhặt chi phối làm không đã tiếc mà nếu người điều khiển đoàn thiếu hình thái để hiểu chỉ biện phép ăn hòa hợp lý giải quyết cho thích hợp với đường lối chủ trương của đoàn có thể vì đó mà lịch lạc. Đó là chưa nói tới sự ngay cơ đến nhà cầm của đoàn hát, nếu tính thế hết ăn hèo dắt...

Hiện thời con bịnh của Ánh Chiều Dương đã «hoặt qua thời kỳ đáng ngại.

Vả lại, vấn đề nội bộ của đoàn nầy không phải ăn 1 như 1 vài đoàn khác, thường đã xảy ra được rồi, sẽ trở về Nam, gây một cuộc « Cách mạng » trong giới Cải lương. Ban Nam Thinh được dựng lên là lại sau đó sẽ điều viện của «Ánh Chiều Dương» là các bạn trẻ tôi nghiệp của Trường Quốc gia Kịch Nghệ.

Tôi nghĩ là những nghệ sĩ tên tuổi từng lăng lóc với sân khấu mà chuyện đã ở cả ảnh hưởng bối sự lối cuộc thức bách của nên để tài chánh của đoàn hát trở thể diễn viên khác như Hương Xưa,Mai Thinh,Thanh Vũ Hằng Văn đều với chị Năm Cọ và anh Năm Châu có cái tình thầy trò. Như thế, có nghĩa là các bạn nghệ sĩ trẻ tuổi kỹ cũng còn phải giúp cho trên bước.

Nhưng theo chúng tôi, cái không khí ở nhà trường không hoàn toàn rập khuôn với bầu không khí của sân khấu. Cho nên, chúng tôi nhủng có câu ấy, khi ở đường mà học đường đến tàn rạp tuần theo bị bắt qui phạm những « sân khấu » cái sân khấu ấy lại là sân khấu riêng, thì cái tình thầy trò có...loãng đi phần nào.

Chúng tôi nghĩ chắc mối tình đó bị hoán cảnh chi phối tàn hão trong trăng của các bạn diễn viên trẻ tuổi ấy bị cuộc sống phức tạp của thời kỳ, bị những lần xe của vài người ra đi cho đã lại đến «ết lại bị quadường hướng»mỗi lòng bao nhiêu ý nghĩ mới.

Không phải hầu hết đều như vậy nhưng số không nhiều thì ít sự việc nói trên đã có trường hình rồi.

Xin lưu ý...

Anh Năm Châu muốn cho mỗi nhân viên trong đoàn tự đặt cho mình 1 kỷ luật để tất cả cùng hòa 1 nhịp điệu khép mình vào kỷ luật chung hầu tạo cho «Ánh Chiều Dương » những nét mới lạ từ nội dung tới hình thức.

Nếu nội dung chưa được khán giả thưởng nếu anh Năm Châu nói riêng và đặt hy vọng vào « Ánh Chiều Dương » nói chung đang cố đổi hình, thì về hình thức khán giả thấy mau với phải. Những nét mới lạ đó, là khán giả đã được thấy qua ở một vài địa hạt. Chẳng hạn như phía giám nhạc An Mỹ, điều dùng toàn loại giây trồi lên rất êm dịu và giám nhạc có từ chế đã định mang nhiều nhạc được đổi ra trước sân khấu và đặt song song với giám nhạc Âu Mỹ.

Dĩ nhiên ở vị trí mới đó, các bạn nhạc sĩ cũng phải bắt buộc thận trọng trong lúc điều viện ca hát trên sân khấu, cũng như phải lịch sự trình diện trước khán giả.

Vả cũng nhờ đó mà từ đây, có một số khán giả « vừa ký thính mà hết kiến ký hình » được hưởng sĩ là nhạc sĩ Sáu Tông, sĩ là nhạc sĩ Ba Đu, Hai Thơm, Út Trọng chẳng hạn...

Dường lối kế hoạch trong tiếp quát rất hay và kết quả hữu hiệu như chúng tôi vừa trình bày, nhưng khó áp dụng có một vài thiết cần phải tế nhị hơn mà theo chúng tôi vấn đề kỷ luật của đoàn nên... nói phần nào đối với các diễn viên tên tuổi xuất thân ở trường Quốc gia âm nhạc và kịch nghệ vì ở đây là sân khấu riêng chớ không của là nhà trường mà các bạn ký là những diễn viên, đã

(Xem tiếp trang 4)

(XEM TRANG 4)

Trường học và sân khấu

Như chúng tôi đã nói, mục đích thành lập Ánh Chiều Dương là để cho những mầm non vừa xuất thân ở Trường quốc gia âm nhạc và kịch nghệ có mảnh đất lốc được người tương sương vung quốc hầu vươn mình trong trường tranh và lớn mạnh.

— Do đó, quý bạn nộ điều không

Xem trang 3 :
MÙA HẠ trên sách vở HỌC TRÒ
● của HOÀI-BIỆP-TÚ

Vì dành chỗ cho trương KỊCH TRƯỜNG chúng tôi xin tạm g

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HAN GIANG NHÂN

Số 73

HỒI 22

Mưu sâu kế độc.

Phi Kiêm tâm thần chấn động, chàng lớn tiếng la :

— Tử y Nhân ! té ra là lão....

Chàng chưa dứt lời thì Tử y Nhân đã phóng kiếm ra nhanh như điện chớp. Lại một thiều nữ áo tía ngã lăn ra.

Thư Mi gầm lên một tiếng. Thị chẳng kiêm nhảy xổ lại.

Phi Kiêm hai mắt đỏ ngầu. Sự thực đã chứng minh người thì hành độc kẻ là Tử y Nhân. Chàng rút trường kiêm ra khỏi vỏ, bằng mình nhảy xổ tới.

Hai người vừa ha mình xuống thì tiếng rú thứ ba lại nổi lên. Thiếu nữ áo tía thứ ba lại chết nốt dưới lưỡi kiêm của Tử y Nhân

Thư mi đau đớn như xé tâm can. Thị vung kiêm nhằm Tử y Nhân phóng tới.

Choang ! Tiếng kiêm đụng nhau rít lên. Tử y Nhân cùng Thư mi đồng thời lùi lại một bước. Như vậy đủ tỏ bản lãnh của Thư Mi còn cao thâm hơn ba thiếu nữ áo tía bị chết rồi.

Thư mi quát hỏi :

— Người là ai ? Sao ha độc thế như vậy ?

Tử y Nhân đáp bằng một giọng hăn học :

— Con ma đầu kia ! Mi xuống hoàng tuyền mà hỏi sư phụ mi sẽ biết.

— Quân ác ma ! ta quyết liều mạng với ngươi.

Tử y Nhân cười mằng lai :

— Dĩ nhiên ta không thể để con tiện tì được sống sót.

Ánh kiêm tung hoành ! Hai bên cùng phóng ra những chiêu kiêm kỳ tuyệt. Chớp mắt hai người đã qua lại năm chiêu.

Bỗng nghe Tử y Nhân lớn tiếng quát :

— Nằm ra !

Tiếng rú thê thảm vang lên. Thư mi loạng choạng mấy cái rồi té xuống.

Phi Kiêm gầm lên :

— Tử y Nhân ! Ngươi thật là một tên ma quái !

Chàng vân hết công lực Phóng chiêu « Đầu tiên » loạn lưu « mảnh liệt vô cùng.

Tử y Nhân toan vung kiêm đâm chết thư Mi, thì đã bị trong thương nằm lăn ra đó thì chiêu kiêm của Phi Kiêm chụp xuống người hắn, bắt buộc hắn phải rút kiêm về chống đỡ.

Hai thanh kiêm đụng nhau rất mạnh. Tử y nhân vì hấp tấp giải nhanh nên người hơi run động.

Phi Kiêm lại phóng ra chiêu thứ hai.

Tử y Nhân cuối khẩy một tiếng vung kiêm lên gạt.

Phi Kiêm phải lùi lại ba bước dài.

Lại một tiếng quát vang. Thanh trường kiêm rớt khỏi tay Phi Kiêm bằng đi.

Tử y Nhân chỉ mũi kiêm vào trước ngực Phi Kiêm cất tiếng hung dữ nói :

Quật mộ Nhân ! Xem chừng ta phải giết ngươi mới xong.

Phi Kiêm ruột gan tan nát nhưng chàng không phản kháng được nữa đành bỏ tay chờ chết.

Mũi hiêm từ từ đâm vào. Máu vừa ứa ra.

— Đừng tay ! tiếng quát nầy âm điệu rất dễ nghe. Tiếng quát lọt vào tai khiến cho tâm thần chàng run động và chàng cả người đều là thanh âm của con người đẹp tuyệt trần hoàn tên gọi Đông phương phi Vân.

Tử y Nhân bất giác thu vẻ...

Một bóng người điểm lẹ thượt tha đã đến đứng trước mặt hắn. Đúng là Đông Phương Phi Vân.

Đông Phương Phi Vân xuất hiện lúc nầy và ở nơi đây thật đã ra ngoài sự tưởng tượng của Phi Kiêm. Chàng buột miệng cất tiếng gọi :

— Đại thư !

Tử y Nhân kinh hãi la lên :

— Sao ?... gì lại kêu... ngươi bằng đại thư...?

Đông Phương phi Vân lạnh lùng đáp :

— Ngươi không được quyền đụng đến y.

Tử y Nhân mắt tóe hàng quang, tức giận hỏi :

— Ng... ơi... có ý gì ?

— Chẳng có ý gì cả. Ta không cho người được động đến một sợi tóc của y.

— Ngươi nói thật chăng ?

— Thật lắm !

— Ngươi nói như vậy, không hiểu được.

— Có gì mà không hiểu ?

— Ngươi.... có chuyện mưu đồ với gì ?

— Ta đã nhận y em thì ta phải có nghĩa vụ bảo vệ cho y làm được an toàn.

Tử y Nhân lùi lại ba bước dài. Hai bên bước liên tố ra hãn xút động đến cực điểm.

Phi Kiêm lùi lại ba bước nên bớt liên tố ra hãn xút động đến cực điểm.

Tử y Nhân cũng rất đối ngạc nhiên. Chàng nghe giọng lười hai bên đối đáp thì dường như họ có liên quan với nhau, nhưng mối liên quan đó tất sao thì chàng không hiểu.

Tử y Nhân đột nhiên cười rộ nói :

— Đông Phương phi Vân ! Tuổi ngươi thừa làm mẹ gà rồi... Câm miệng ngay !

— Ngươi... thực tình...

— Ta muốn ngươi phải câm miệng.

Tử y Nhân tức giận quá hăng giọng một tiếng rồi đột nhiên phóng kiêm đâm Phi Kiêm nhanh như chớp giật. Hắn định đâm chết chàng ngay tức khắc nên ra tay một cách cực kỳ hiểm độc mau lẹ.

Phi Kiêm không kịp suy nghĩ...

Đông Phương phi Vân vừa quát vừa phóng chưởng đánh ra. Tay trái nâng điểm tới một ngón.

Một tiếng rên ư ở vang lên. Phi Kiêm bị đau đớn vô cùng. Trước ngực chàng bị đâm thủng một vết dài đến nửa thước. Máu tươi phun ra như suối.

Tử y Nhân cũng loạng choạng lùi lại ba bước. Nếu không có đồng Phương phi Vân ra tay kịp thời thì nhất định Phi Kiêm đã chết vì tay hắn rồi

Tử y Nhân bịt mắt bằng một tấm khăn chỉ để lộ hai con mắt rất hung độ như dã thú. Hắn nhìn chăm chắp vào mặt Đông Phương phi Vân tưởng chừng như muốn ăn tươi nuốt sống nàng.

Đông Phương phi Vân hơi lộ vẻ bẽn khoản lúi lại một bước.

Tử y Nhân gằng giọng hỏi lấu mới nói lên được một câu bằng một thanh âm rất đau khổ :

— Phi Vân ! Ta hy vọng ngươi không phải chân tâm như vậy. Ngươi thử nghĩ lại...

Đông Phương phi Vân chân lời ngay tức khắc :

— Bình sinh ta không hề thay đổi quyết định một cách dễ dàng được.

Tử y Nhân tựa hồ không nhận được nữa, thét lên :

— Đến bữa nay ta mới biết rõ chân tướng mi. Đông Phương phi Vân ! mi định chuyện gì đây ?

(CÒN NỮA)

● của LAN SƯƠNG

(Phỏng tác theo danh phẩm của Henry de Thémière)

Số 49

Giọng Lý tha thiết, dịu dàng mà lại có vẻ thân mật với 3 người đàn ông khác hẳn với tính của nàng thường ngày có vẻ nghiêm nghị với đàn ông.

Đó chẳng qua, đóng trước tình thế nầy. Lý phải đóng kịch.

Người đàn ông trên Xuân nhìn nàng đó xét, chẳng vì đẹp diệu hiền của Lý đã chiếm tình cảm của anh ta. Vì Xuân nghĩ rằng một cô gái đi theo tàu có gan cùng mình cùng chăng đến đó trở gì. Chẳng thác như cảnh chết vì bông người chỉ tàu về nơi mình.

— Tôi nghiệp ! Mấy khi có dịp giúp đỡ người đẹp.

Xuân to tiếng nói tiếp cho mọi người nghe :

— Tôi tin rằng anh em chúng mình không ai hẹp lượng gì. Chúng mình toàn là tay nghĩa hiệp xem nay không có ly đa gì khác chúng mình từ chối. Riêng phần tôi. Tôi sẵn sàng nhường phòng của tôi cho cô nầy tạm nghỉ.

Người chủ gây tai liếc mắt nhìn vẻ đẹp của Lý nhưng lâm ra vẻ do dự, nói khẽ :

— Mà thật cô cần đi gấp lắm sao ? Nếu cô là người lương thiện, không có chuyện gì mờ ám có thể bị nhà chức trách mổ cuộc truy nã, lúng kiểm thì... Chẳng tôi cũng không hẹp lượng gì.

Lý nói giọng cả quyết :

— Không... Tôi là con nhà quí phái, lương thiện, nhưng chẳng may tôi đành mất cái bóp, cả tiền nữa tôi không thể đi tàu hành khách..

Thái thiết với các ông như vậy, để khỏi sự nghi ngại cả.

— Nếu vậy thì được được ! Cô đi theo tôi Tôi sẽ chỉ một căn phòng, cô vào đây nghỉ. Lý được nhận lời, mừng rỡ, và ngoan ngoãn bước theo.

Cùng lúc ấy, tiếng còi tàu thổi ba giờ nhẹ neo Hai người đàn ông lên hơn tàu rất cầu và chiếc Cửu Long từ từ tách bến.

Trong căn phòng nhỏ, người chủ tàu dành cho Lý vừa đủ kê một chiếc giường con và thập Lý đồng dụng đầu.

Nhưng Lý rất vui sướng, cùng đi với Hương một chuyến tàu định mệnh. Khi hai chủ tàu đi xa, cũng phòng đóng lại Lý ôm đầu miên man suy nghĩ... Trong đời nàng, lần thứ nhứt lao mình theo một cuộc mạo hiểm ngày hiểm.

—Phải tìm mọi cách cứu Hương.

Lý biết rõ việc cứu Hương giữa cảnh nầy thật là chuyện ly kỳ như trong phim trinh thám, không phải đùa.

Lý nghe bọn bán tàn với nhau khi tàu ra biển bọn họ, sẽ thực hiện thủ đoạn đã tính trước ! Lý cố ý tìm tòi thêm nhiều chi tiết để may rủi Lý suy nghĩ : Phải liều mạng phen nầy, vì nếu mình bạn nhất thì tánh mạng Hương kể như lâm mồi cho loài cá dữ của biển đêm nay.

Lý thấy lòng mệt tia hy vọng ! Nàng nhỏ lúc nằm khỏi phòng ngủ. Lý có viết thư báo cho sở cảnh sát biết khuya nầy có chiếc tàu chở bọn người bắt cóc một người đàn ông đem đi thủ tiêu và nàng là vợ của anh nhân đã theo dõi được truy tích bọn đó.

Trong lúc vội vàng, rượt cho kịp chuyến tàu, Lý nhờ một chú bé cầm cho đến tự cảnh sát và cố cho mà tiền mà đã cần dặn rất kỹ, nhưng không biết nó có giữ, lời hứa hay bỏ qua.

Tuy hăng sáng, Lý lên boa tàu, nhìn ra khơi xa xa, nàng mong một cột khói đen của chiếc tàu cảnh sát nhưng trời toàn mây nước mênh mông Nàng tuyệt vọng và đau khổ tâm thần. Một giọng đàn ông phía sau lưng bật ngỏ lên cho Lý giật mình.

— Cô ơ ! Chỗ của cô không phải ở đây ! Cô xuống phòng ăn sáng với chúng tôi. Cô có nay sáng không ?

Lý quay lại coi cái đã. Đàn ông, và nàng đi trở về phòng. Suốt ngày Lý sống trong hồi hợp suy tính lung tung. Nói lo sự cảng tăng vì nếu đêm nay không cứu được Hương bọn cướp sẽ nem Hương dưới đáy biển.

Nghĩ thế, Lý nhớt định tự hứa với lòng đã phải hy sinh tánh mạng Lý cũng phải cứu Hương vì nàng là vợ của Hương rất đau lòng khi nghĩ đến cả hai sẽ cùng chết yểu kẻ mưu gian thoát Hương bị bại lộ, nàng thà rơi, vòi tết cả ý nghĩ trách thân !

— Cũng tại anh ! Nếu đêm tân hôn, anh rộng lượng một chút, giờ đây không đến nỗi khổ cả hai ! Lòng người không rộng như biển, nên bị chìm vui trong lòng biển.

Cả những lúc thấy mình bất lực khu nhu không có cách gì ! Nàng chiêu đầu nói bàn thân yếu mềm sáng cố lấy lại nghị lực suy nghĩ tìm cách cứu Hương, một việc ngoài sức tưởng tượng của nàng. Lúc bấy giờ bàn thân ta sống biển động đỡ dội chiếc Cửu Long bị đổi đẹp nghiêng ngửa. Thây thả trên tàu mất binh tính nhìn nhau bắt đầu lo sợ...

Người thuyền trưởng nổng thêm rượu mạnh cho tinh thần sáng sủa lại để điều khiển chạy tàu vượt qua cơn bão.Ông ta thường quát to nếm lịch liên liên

(CÒN NỮA)

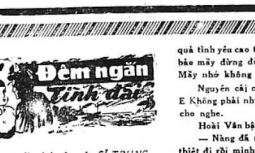

♣ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 73)

CHƯƠNG IV

— Điệu nghệ của « anh hùng mã thượng » là như thế đó mà ! Là dân tử chiến em lại tỏ vẻ ngạc nhiên vì hành động của anh ư ?

Hà rước em ra động là khách coi mà đã vui vói em suốt đêm rồi. Thôi, anh vào nhé. Em trở về đi !

Giữa lúc à giang hồ còn đừng ngây người ra thì Hoài Vân bước trở vô phòng khóa chặt cửa lại. Chàng lắc đầu, mỉm cười lẩm bẩm :

— Tuy vậy nàng hầu cũng đến ngày thơ lắm,tội nghiệp quá! Trở về động mà không có tiền thì chết đói với con mẹ tàu kế ngay.

Chàng rún vai, thở dài tiếp luôn .

— Thì ra trong nghề nào cũng có lắm kẻ mưu trí xảo nguyệt không chỗ nào chê được mà cũng có lắm kẻ hiền lành, chất phát đã yếu. Hạng người đó thường hay bị ức hiếp, bốc lột một cách tàn nhẫn.

— Nguyên khế hỏi :

— Hoài Vân, bộ tóa dubì nàng về rồi hả ?

Hoài Vân đưa tay lên cao, đáp nhanh :

— Rồi, thanh toán xong xuí hết rồi.

Nguyên chếp miệng chết giọng buồn hiu :

— Tội nghiệp quá ! tại mình mà nàng mất hết một mối. Kẻ ra nàng xui xẻo thật.

— Không xui đâu. Nàng hên lắm đó. Đã không mất sức một chút nào mà lại có đã tiền công trọn một đêm !

Nguyên trố mắt ngạc nhiên :

— Nghĩa là...

— Nghĩa là đã trả sòng phẳng, rất sòng phẳng cho nàng rồi. Thôi giờ chuyện ấy lại đi. Bây giờ tới chuyện... chúng mình.

Chàng, bước lại ngồi xuống giường, thụi lên vaiNguyên, tươi cười hỏi :

— Mấy đi đâu đây ? Tìm tao có chuyện gì không bảy nói mau cho tao biết đi.

Nguyên chép miệng thở dài :

— Chuyện dài giông lắm tóa à ! Mình nói nhanh cho tóa biết đại ý là mình đang gặp vụ rắt có hại đến tánh mạng và nghề nghiệp mình

Hoài Vân bất hoàng :

— Hà ? Mấy nói sao ? Mấy hiện đang gặp nguy ư ? Mà... vì chuyện gì mà ra được cho ?

Nguyên rún vai đáp :

— Vì chuyện đàn bà, con gái ! Chuyện yêu đương lăng nhăng, nhăm nhi !

Hoài Vân bật ngửa ra giường, ôm bụng, cười lăn lộn. Giọng chàng có vẻ đắc chí lắm

— Tao biết lắm mà ! Tao nói có sai đâu ? Thế nào tôi cũng có ngày mấy khác hận vì hậu quả tình yêu cao thượng mà, tao không thường bảo mấy đừng đùa giỡn với ái tình là gì ? Mấy nhớ không ?

Nguyên cải chánh :

E Không phải như vậy đâu.Tóa để yên mình nói cho nghe.

Hoài Vân bật ngửi vậy, nghiêm giọng hỏi :

— Nàng đã mang bầu rồi phải không ? Nói thiệt đi rồi mình chỉ cách giải quyết đẹp cho. Sao ? có phải vậy không ?

Nguyên cúi đầu lặng thinh; trong một thoáng hình ảnh đau khổ của Hương hiện rõ trong tâm tưởng chàng. Nàng đang khóc sướt mướt, cầu khoái khái tâm tay nịu giữ của gia đình để đến gần chàng, để chứng minh cho chàng thấy rõ, biết rõ tình yêu xất thép của nàng đối với chàng mà không sức mạnh nào có thể hủy diệt nổi.

Thấy chàng vẫn lặng thinh, Hoài Vân thúc nhẹ vào bông chàng, giục :

—Nói đi chứ ? Sao vậy hả? Có phải đã sụp lỗ chân trân rồi không ?

Nguyên ngước. lên thở ra :

— Chín h vì mình muốn gìn giữ cho tình yêu kia mãi mãi cón cao đẹp, trinh nguyên mà mình phải thọ khổn như bâm nay.

Hoài Vân nhìu mày nhìn chọc vào mặt bạn hỏi :

— Cái gì ? Mấy muốn nói gì tao chưa kịp hiểu ? Có phải nàng đã phân bội mấy rồikhông ?

— Không ! Nàng vẫn chung thủy với mình vẫn yêu mình thì thiết... yêu hơn bao giờ hết !

Hoài Vân vỗ tay lên vế, rún vai bảo :

— Vậy thì khỏ, thì nguy cái chó gì chứ ? Nguyên ơi. mấy nói rõ ra đi. Tao... tao muốn điên lên vì mấy rồi nè.

Nguyên nghiêm giọng hỏi :

— Hoài Vân, tao hỏi trưa tới giờ, có ai tới đăng Tòa soạn kiếm mình không ?

Hoài Vân châu mày nghĩ ngợi trong một thoáng rồi lắc đầu lia lịa :

— Không ! Không ! Không có ai hết.

— Nhưng tóa có đến Tòa soạn viết bài không ?

— Có, mình ở đó viết bài và coi thợ xếp chữ trang trong cho đến xế chiều mới ra về.

Nguyên chưa kịp hỏi tiếp thì Hoài Vân vỗ trán reo lên :

— Chết cha ! Có, có người đến hỏi mấy. Trời ơi, đạo nầy sao tao đãng trí quá như vậy không biết nữa.

Nguyên đã lộ sắt mặt lo âu trên gương mặt. Đôi mày chàng xếch lên và vừng trán chàng thâu hẹp lại :

— Có người kiếm mình thiệt hả ? Họ hỏi sao ?

Hoài Vân trầm giọng đáp :

— Lúc ấy, tao đang bận ở dưới nhà chỡ, thằng Minh Lý tiếp họ ở đăng trước.

— Nói vậy, tóa không có giấp mặt họ ?

— Không ! Tao chỉ thấy họ từ đăng xa mà thôi. Phải chi thằng Minh Lý nó gọi tao lên tiếp chuyện với họ thì...

Nguyên sắt gả bảo khẽ:

— Đừng họ rồi chó không còn ai khác nữa !

(CÒN NỮA)

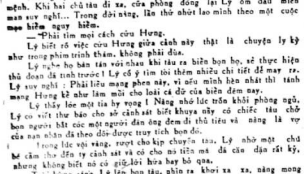

— SỐ 73 — ♠ thâm tình thời đại của hoài diệp tử

CHƯƠNG NĂM

— Chỉ thấp quá thì thà bỏ đi còn hơn. Lấy ít tiền thêm mang nhục.

— Suy nghĩ kỹ hơn thêm nữa đi anh. Giữa mình với nhau không có chuyện mang nhục mang gì hết.

Anh phải biết đứa con gái chưa có công ăn việc làm như tôi làm gì có được một số bạc một đư ra cỡ đó. Đôi khi cũng tùy người, tùy hoàn cảnh người ta. Quá sức rồi, cho đầu người ta thà thiết lắm cũng không nói tốt được thì sao ?

Phước nghiêm mặt :

— Loan trường tôi trết nhứt lắm sao ?

— Hoàn toàn không có chuyện đó.

— Vậy phải tin tôi thôn trết xét đoán. Vốt cuốn phim nầy, Loan có thể gây thành một tác cần đơn.

Anh ta cười đắc thắng, đưa một bàn tay lên, xẻo ra :

— Tị lắm cũng bằng có nầy tiền, nếm chục ngàn là giá hàng kết Đúng tưởng tôi ngu. Loan còn có thể kiếm tốt đó ba trăm ngàn nữa, khó khăn gì !

— Đầu ác anh chết đầy mự ước tiền bạc nên tưởng ai cũng muốn làm tiền như anh. Tôi quả quyết cốt anh là tôi không lấy của ai đồng xu cắt bạc nào...

Cái cuốt của Phước đã thành mai mia :

— Chuyện ấy là kỉ sức. Không lẽ Loan đâm đục đến đỗ mượn chụp những tấm hình như vậy để đành đem coi cho thỏa thích hay sao. Không có cái lợi nầy cũng có cái lợi khác. Đằng nào cũng thắng thế cho Loan. Loan cần phải tốn nhiều tiền để mua cho kỳ được thắng thế đó.

— Tốn kém quá thì tôi không cần. Tôi bình thường như ngày nào cho tới nay thì đã sao đâu. Tôi nhắc lại, anh đừng đòi hỏi quá sức người ta. Tôi thà bẹn lấy không lấy của ai đồng xu nào mà.

— Cái gì ? Bạn bẩn của thế hay đi ?

— Đằng gì cũng được, bằng hết nhẵng tôi.

— Vậy Loan có quyền trả giá. Tôi liệu được thì thôa thuận ngay. Loan nên biết, cái gì của tôi nữa không phải đòi tiền. Bắt buộc lắm tôi mất bàn tôi như ấy. Tôi sẽ nói Loan oái cả bạn của Loan hơn.

Cái mốn nầy cả giá, do đó tôi khoái đánh đổi cái cả giá vậy đó.

— Cái lẽ tiền đi rồi thì thà bỏ lợi chạn nhiều thì xác anh thích. Không tiền gì nhận đồng sắc nào lâm anh nên tôi ấn ở cái đời nầy.

— Cô thương yêu mối cho người ta thy hưởng trăn đơn.

— Nhưng tôi hay con bạn tôi cô thương yêu anh hồi nào đâu.

— Đơn phương thôi mà được, cái mối nhớ thương.

— Lại phải nói đâu đắc anh chưa thêm đầy nhục đục. Bỏ đi, tôi bàn tiếp ưu tiên. Hết khả năng tôi cũng chi đến năm ba ngàn bạc. Biết điều thì anh nên lấy ba ngàn thôi.

Phước không chịu đi đạc :

— Vậy sin con biệt. Tôi thấy đã là khoản tiền ăn mày !

Loan cũng rần lại :

— Tùy anh. Đến độ đã cũng không xong thì thôi vậy. Tôi chẳng cần gì. Anh cũi quyền tiền tính ra ở đi.

Phước ra cửa nhà không đợi Loan nói thêm nữa lời.

Nhưng trên ngọn, một bắt giữ thêm của cả hai đùng đỡ thách thức nhau.

Giữa hai người, thiệt ra ai cũng thấy cần. Loan rất cần cuốn phim Phước rất cần tiền. Vậy mà chỉ vì đã ai, thứ tự đi của tuổi trẻ kiêu hãnh đã xui hy ngừo thể đến cách biệt ngày càng xa.

Trong khi Loan bắt đầu tiếp nhận tiền đến ngài Đăng không gần tự xan khi Phước ra cửa nhà thì, Phước đã lại cũng không hơn gì. Anh ta chỉ được cái mạnh đạn theo kiểu cướp tính thân Loan trong cái giây đầu, sau đó lại thấy phí uổng đi quá nhiều.

Bước chân lại ngay sau rồi thăm nhà Loan, Phước nói thêm với lũng «Mình quá Đã cũng rồi lắm ! Loan có không tôi mà đành buông xuôi, liệu cả tích lợi ít đâu. Thôa tợ đã đã làm gì ? Cuốn phim không đánh nổ sát mình cũng làm được chá gì đâu. Ngu, ngu quá ! Đem về nhà để lấy bỏ à ?

Mấy không khác chút nào hết! Phước ơi !...»

Bước chậm hơn đến đăng lại ở cách khoảng nhà Loan không xa, Phước nghĩ ngợi thêm nữa. Anh ta tuy tính... suy tính đến chín mười quyết định cuối.

Trở lại, Phước đứng tại thềm cửa nhà Loan :

— Tôi có một ý mới chốt hết đành đã đăng hóa. Nếu không được nữa thì chỉ cón trời cứu.

(CÒN TIẾP)

♦ XUÂN TÔNG phỏng

(Số 73.

CHƯƠNG III

Những xác chết tên tuổi và không tên tuổi.

Bà Robert chậm rãi nói tiếp :

— Con đứng nói như vậy e có hại..mảng được một ông bạn nhờ đến nói với. Có thể thôi...

Nói xong, Bà Robert bỏ ra về trong khi Cẩm Hà không còn biết hư thực ra sao nữa ?

Cuống máy gián điệp càng nặng càng siết chặt xung quanh Cẩm Hà một cách từ từ nhưng chắc chắn.

Đúi khi Cẩm Hà tự hỏi :

— Mình có « giá trị » gì mà để cả hai bà phe cùng theo đòi như vậy, và cuối cùng nàng đã tìm ra một vài lý do như sự liên lạc giữa nàng và bác sĩ Hà.

Thật ra Cẩm Hà đã được lịnh đến nói đúng những lời mà ông chủ tức người mà Việt Hoài kêu là Trung ta bắt nàng học thuộc, chớ nàng có biết gì đâu !

Khi suy điển ra sự thật Cẩm Hà có vẻ tức giận lắm nhưng nàng cũng dư biết thân gái lẻ loi lại ở trên đất nước người thì làm sao mà dám chống trả cả 1 tổ chức khoa học của các bọn xấu !

Nàng đâm ra nghi hoặc cả viên Trung tá kia nữa... vì biết đâu y chẳng đóng giả vai trò nào để lợi dụng mình ?

Tuy tức bực vì bông tự ái bị xúc mà nhưng Cẩm Hà cũng còn đủ lương trí để biết rõ là hiện nàng đang đứng giữa thế thập phần nguy hiểm. Lúc nầy đã 7 giờ tối,. Người trời bắt đầu lành lạnh.

Cẩm Hà nói một mình :

— Còn đúng 60 phút nữa là đến giờ hẹn..và sau đó cón phải tới Bar xem nào đến nữa..

Đăng hồ vừa điểm tiếng thứ bảy thì Cẩm Hà cũng vừa đúng bóng cơm tối xong, và ra đi...

Sức chất chiếc áo «Mãng tô» cho đỡ lạnh, Cẩm Hà bước đi về hướng con đường «Định Mệnh» mà lòng hết sức phân vân.

Sở dĩ Cẩm Hà liều mạng như thế là vạn bất đắc dĩ, vì nếu không làm theo thì có thể bị chống nghi ngại và có thể bị hạ sát.

Mà đến nơi hẹn làm Hà thêm nghĩ bỡ bọn nó trao cáng tác thế sao ?

Thật là kẹt tới bế !

Cẩm Hà đi rất chậm, vừa đi vừa suy nghĩ tìm cách đối phó với bọn kia để thoát «vòng lưới».

Sực nhớ tới bà Robert Cẩm Hà tạm an lòng, vì người đàn bà tới gặp Cẩm Hà không ai ngoài Viên Trung Tá chỉ huy phòng gián sát phía gần VN & Ba Lê ?

Dẫu nay lâm tăng thêm phần tin tưởng nên Cẩm Hà không còn quá bi quan như lúc chiều nữa.

Để vô 1 tiệm, Cẩm Hà mua 1 ký kẹo «chocolat» rồi lại ra đi liền.

Cũng vẻ khuya đêm càng lạnh lùng quá nhưng Cẩm Hà vẫn cố tiến sâu trong đêm tối.

Tám giờ kém 5 phút thì Cẩm Hà tới địa điểm đã định số 44 khu La Tinh và đang có ý tìm thì từ 1 ngõ hẻm có một người đàn bà đã khá lớn tuổi đang đi ra...

Khi hai người vừa đi tới thì bà nầy hỏi Cẩm Hà :

— Cô tìm người Trung Hoa trẻ tuổi phải không ?

Cẩm Hà đáp :

— Dạ mà sao bà biết ? Vui vẻ khẽ cười

— Thì cũng ta biểu tôi ra mời cô vào mà hỏng biết sao được ?

Vừa nói bà nầy vừa làm hiệu cho Cẩm Hà đi theo mình.

Trong căn phòng ở trên lầu ba chật hẹp Cẩm Hà vừa bước vô thì đã thấy anh chàng đẹp trai người Á Đông đang ngồi ở trên chiếc ghế cổ kỉ bên chiếc bàn bạc mầu...

Trên bàn 1 cuốn sách chứ Tàu đây cộm, và ly cà phê đen còn bốc khói.

Anh chàng Trung Hoa chào Cẩm Hà rồi nói với mụ kia.

— Cám ơn bà khi nào cần tôi sẽ kêu bà sau nghe.

Chàng Trung Hoa lẽ chếp miệng Cẩm Hà vô rồi chỉ chiếc ghế nói.

(CÒN NỮA)

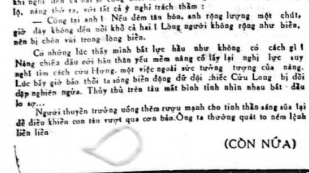

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 73

8.

Mấy ngày liền bị mẹ nói vào nói ra nàng cũng đã sao nổng, lại tới phiên chị bếp bàn thêm. Thuần nghĩ rằng nghỉ ngờ chồng là điều không phải nên đưa chị bếp đi cho yên chuyện.

Ngay khiđó, mặt chiếc tác xi đùng lại trước nhà.

Bà Hòa đon đả xuống xe bước vào xô mặt Thuần :

Đó bình chồng mấy nữa đi. Bình chồng mấy nữa đi...

Thuần đương hỏng :

— Chuyện gì vậy mẹ ?

— Chuyện gì nữa hả, đó cô gái bình chồng mấy thì bình đi. Cha, nó tới cái thì đâu cũ... chồng tui đâu có như vậy , chồng tui đâng hoàng. Đó hãy giờ sáng con mắt mấy chưa ?

— Mẹ chuyện gì mới đuợc, mà nói như không làm sao con biết là chuyện gì ?

Bà Hòa vung tay mắn chưa :

— Nó có mẹo... Nó có mẹo... Nghe chưa ?

— Trời ơi ! Cô gì thì mà cũng nói nhỏ nhỏ và nhỏ nói. Xin mà thương giùm con. Mà là chi lôn quá hàng xóm họ nghe được, chẳng tốt đẹp gì !

— Ừ là đẹp, đợi tới tên gia bại sản rồi cón nói tốt đẹp nữa thôi.

— Chuyện gì nói được chớ.

— Hừ... chuyện gì... Nó chớ con đó đi chớ gì. Tao phòng xa tao. Chắc nó biết nên chạy vòng vòng hoài. Tới chồng nó vừa ngồng xe trước nhà hàng cho con nhỏ đó xuống. Tao nhìn tới, tao đập gước rồi mặt con nhỏ đó. Thằng Thành nó cau mau, cho chạm mặt chốt nữa là tao « quánh » bể mặt.

Thuần hoàn toàn không tin lại có chuyện đó. Mà là không ngờ Thành lại có mèo mờ thiệt, hai là chuyện đánh ghen lùm xùm ở ngoài đường, chưa bao giờ xảng mấy may cố ý nghĩ đó.

Bao nhiêu là điều lộn trong đầu ! Nếu thật tình Thành có vợ nhỏ thì tương lai con nàng sẽ ra sao ? Gia đình nàng sẽ tan rã như thế nào ? Bao nhiêu thăm trang gia đình đã xảy ra vì chuyện vợ nhỏ, vợ lớn mà nàng chẳng kiểu đó. Giờ đây chính nàng lại ở trong cảnh ấy, chính nàng là điển viên tấn tuồng ấy. Thêm quá, không khiếp quá !...

Bà Hòa như là được lòng, nghỉ miệng ngoe trong lòng ghê !

— Đó, con thấy chưa ? Mà nói con không chịu nghe ngay từ đầu, bây giờ thì như vậy đó. Cho con sáng mắt, cón tin tưởng nữa thôi ? Con tin chăng mấy nữa thôi ?

Thuần ôm đầu đau khổ :

— Con lay má, má đừng nói gì nữa, con khổ lắm.

— Hộp.. đi chứ nữa nó vẻ đây rồi biết.

« Vẻ đây...? » Thành sẽ về đây ? Mình sẽ nói gì với chàng. Tội nghiệp chàng sẽ xấu hổ khi có mặt mẹ, khi có mặt mình tại đây. Những con người thiện chẳng những bỏ sự điều lầm lỗi, mà họ sợ cả việc mình phát mặt « người khác. Họ sẽ xấu xa còn hơn chính kẻ lầm ra điều xấu xa nữa. Vì vậy mà Thuần rất ân hận Thành và đây mà chẳng sẽ bị hỏ người với ai vợ, với sự vô con.... Nàng phải tìm cách gỡ thoát cho chàng.

Thuần nhỏ nhẹ với mẹ :

— Thôi chuyện vậy con biết vậy rồi, mà về bên nhà đi, để con nói chuyện với kinh !

— Ý, bộ mấy dỗn sao chớ ? Cái điệu mấy có nuốt nổng mấy như không hả !

— Với anh Thành con chỉ không đến nữa nên đâu mà. Đâu sao con cũng hy vọng anh sẽ giải quyết đó đẹp.

— Em đẹp là làm sao ?

— Một là ảnh dứt khoát với đăng kia, hai là con với ảnh xa nhau.

— Đâu được, đâu đó cho con kia vô hưởng đi đăng như vậy được ! Cũng phải làm cho tới nơi tới chốn chớ !

— Khổ quá, con xin má đừng nói gì nữa, con khổ lắm.

Bà Hòa đăng lên thở ra :

— Ừ... hụ... Con cái đời nay như vậy đó. Nói cái gì nó cũng không chịu nghe hết, nó tưởng có hành lắm. Được muốn vậy tao cho vậy. Có chuyện gì đừng chạy quá kêu tao nghe chưa ?

Thôi tao về.

Thuần đưa mẹ ra về với tấ cả nỗi buồn của lòng. Nàng có mong muốn gì đâu ? Suốt đời nàng sẵn sàng làm một bông mờ sau lưng chồng để làm tròn bổn phận làm vợ, làm mẹ. Vậy mà cuộc đời vẫn không để nàng yên... chi vậy ? Khó khăn quá, khi mà một tâm hồn phẳng lặng như nàng lại phải đương đầu trước nghịch cảnh.

Cả tiếng xe hơi chạy vào trong sân ? Thành thống xách cái khăn bước vào. Thuần nghĩ thầm mình phải làm một giận cho chàng xin lỗi trước.

Vừa thấy vợ, Thành đã nghiêm giọng hỏi :

— Mấy bữa nay đi đâu vậy ?

Thuần xa hẳi, không giận được chàng mà ngược lại lùng tùng khiếp đảm. Nàng ấp úng:

— Em... ơ.... hơ...

Thành nghiêm nghị :

— Đâu bà bà nhà đi như vậy coi được không ? Không được chết thôi ! Gia đình là tổ ấm, mình phải xem trọn cuộc đời mình ràng buộc . vào tổ ấm đó để lo xây dựng hết bà. thì mới có hạnh phúc lâu bền, mới yên nhà yên cửa. Chớ đăng nầy, chỉ xem mái nhà là tạm bợ như một gác trọ một phòng ngủ, thì cón xây dựng được gì. Đông một chút bỏ đi. Tế ra ra mọi đây. Bao nhiêu chuyện sống, không lưu luyến được gì ở em sao ?

Giọng nói ấy giọng nói đã đâm ám nồng nàn ấy... như mặt rốt vào tai... giọng nói đã thủ hút tâm hồn Thuần từ thuở cón con gái... hồn nay nàng nghe lại bàng cả tâm hồn.

(Còn nữa)

Hiệp Khách Hành

Vì bão ở Hương Cảng không sang kịp, hôm nay xin tạ gác HIỆP KHÁCH HÀNH. Bạn đọc đón xem số mai, luôn tiện đăng sớm.

TOÀ ÁN

Tổ chức Nghĩa quân "ma"

LẤY 360.900 ĐỒNG

1 Thiếu úy bị 4 năm tù ở

● VỤ THIẾU ÚY TRẦN THIỆN KIỂM BIỂN THỦ 1 TRIỆU 75 NGÀN CÒN BÌNH.

SAIGON.— Sáng 25-11-66 tòa án quân sự, nhóm tại Bạch Đằng do Trung Tá Hoàng văn Duyên, chánh thẩm và Thiếu úy Nguyễn văn Lễ, Ủy viên Chính phủ, đã xử 2 vụ biển thủ công quỹ phát giác vào năm 1965.

Vụ Thiếu úy Trần Thiện Kiểm phát ngân viên Tiền Đoàn Thiết vận Bình Tuy can tội biển thủ 1.076.959đ.00 của đơn vị được gửi ra trước, Rồi thể theo lời yêu cầu của Luật sư Nguyễn văn Hoàng bào chữa cho bị can, Tòa tuyên định 3 tháng sau mới xét xử để bổ túc hồ sơ.

Lần đó, vụ Thiếu úy Nguyễn đức Hòa 36 tuổi, thuộc Tiểu đoàn 23 Địa phương quân được gọi ra trước vành móng ngựa. Thiếu úy Hòa can các tội : biển thủ công quỹ giả mạo công chứng thủ và sử dụng công chứng thư giả mạo.

Theo phúc trình của Bộ Tư lệnh Địa phương quân và nghĩa quân thì không chỉ giả phụ trách nghĩa quân quận Mỏ Cày, Thiếu úy Hòa đã biển thủ của công quỹ một số tiền lớn công là 350.900đ. Để biển thủ số tiền này, Thiếu úy Hòa đã cho thiết lập 60 hồ sơ tuyển dụng nghĩa quân « Ma », vì trên thực tế những người có tên đó ở nhà làm ăn và lương hàng tháng của họ vào tay Thiếu úy Hòa.

Trước khi thượng chuyển khỏi chức vụ phụ trách nghĩa quân quận Mỏ